Голос України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ◆ № 101 (351) ◆ Вівторок, 2 червня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

Сонячний півострів — не полігон для політиканів

Кримські татари повертаються на свою Батьківщину. Як же важко їм це дається! Багатостраждальний народ чекають у Криму нові випробування. Кримські власті, здається, роблять усе, щоб повернення татар було якнайважчим. Їм чинять усякі перепони з наданням земельних ділянок. І тоді татари змушені брати їх самовільно. З цього виникають конфлікти. Кажуть, був випадок, коли татари побудували кілька будинків просто на лінії урядового зв'язку, бо ж звідки їм знати, де він там пролягає. Цим тут же скористалась місцева влада. Бульдозери, вперед!

А чи думає кримська влада про те, що й через 50—100 років діти, онуки й правнуки нинішніх кримських татар пам'ятатимуть, як поверталися на рідну землю їхні батьки, діди й прадіди? Чи думають вони про те, якої вибухової сили міну вповільненої дії закладають під майбутнє, сіючи зерна конфлікту, який проросте і в XXI столітті? І чи думають вони про те, що гріх за таке повернення впаде, перш за все, на російський народ, бо росіян — більшість у Криму? Схоже, не думають, бракує почуття відповідальності перед своїм народом, своїми виборцями. Бракує почуття відповідальності перед великим народом, перед російським солдатом, який віддав мільйони своїх життів заради визволення Європи від фашизму — здійснив подвиг, якому немає рівних. Цього солдата, який з чистим серцем разом з братами по зброї визволяв Європу, вже один раз зрадив вусатий генералісимус, коли скористався плодами його перемог, аби скрізь запровадити сталінський режим. Тепер цього солдата і його нащадків зраджують удруге. Хоч і в меншому масштабі, та суть залишається тією ж.

Не може Крим надати татарам будматеріали, допомогти коштами в належному обсязі. То треба хоч зустрічати з добром, наділяти землею, а будувати вся Україна стягнеться, допоможе, як вона допомогла підняти сам Крим.

Ні, натомість серед жителів Криму поширюються обивательські розмови, що всі татари симпатизували гітлерівцям, що всі вони вороги і т. д. Декому зручна ця брехня, культивування міжнаціональної напруженості. Не згадують ці горе-пропагандисти, що був такий славетний льотчик Великої Вітчизняної, двічі Герой Радянського Союзу кримський татарин майор Амет-Хан Султан, для якого став трагедією переможний 1945-й, бо він не побачив своїх одноплемінників у Криму, що тисячі кримських татар, солдатів і офіцерів боролися з фашизмом, але не повернулися на отчу землю.

Схоже, що перекручування фактів стає основним заняттям деяких політиків. Ось і в Заяві Верховної Ради Російської Федерації Верховній Раді України від 22 травня ц. р. стверджується, що Україна, отримавши реальну політичну самостійність, прагне розвалити СНД, ставлячи свої індивідуальні інтереси вище за інтереси і принципи, проголошені Угодою про створення СНД.

Твердження голослівне, нічим не підкріплене. Та й чим його можна підкріпити, коли Україна з повагою ставиться до норм і принципів, закладених у двосторонніх договорах Російської Федерації з Україною. Те ж саме і щодо СНД. Жодного договору й угоди, прийнятих у рамках співдружності, Україна не порушила.

Проблема ж Криму, що б не говорили віце-президент Росії Олександр Руцькой і деякі інші політики, належить до компетенції виключно України як суверенної держави. І будь-які заяви чи рішення парламенту Росії щодо Криму не мають законної основи.

Спільний обов'язок всіх громадян України, в тому числі кримчан, не дозволити ніяким політиканам грати в свої ігри за наш з вами рахунок, грати нашими долями, намагатись розчленувати молоду державу, використати Крим для того, щоб пересварити татар, українців і росіян. Нам — спільно жити в нашій Україні. І нам дбати про те, щоб стосунки між усіма націями в Україні були гідними їхнього духовного багатства.

Фото Миколи Козловського.

«Узвіз»: крутими сходами — вгору

Минулої суботи та неділі у столиці України всіма барвами веселки вигравало традиційне свято — День Києва. Цього разу стародавнє місто вперше відзначало його як столиця незалежної держави.

На Андріївському узвозі в рамках свята відбулася символічна за своїм значенням подія — презентація спільного українсько-американського підприємства «Узвіз». На презентації був присутній Президент України Леонід Кравчук.

(Закінчення на 2-й стор.)

ВЧОРА в Києві відкрилося Посольство Монголії в Україні. В урочистій церемонії, присвяченій цій події, взяли участь міністр зовнішніх зносин Монголії Ц. Гомбосурен і міністр закордонних справ України А. Зленко. Посольство Монголії — двадцять п'яте зарубіжне дипломатичне представництво найвищого рангу серед тих, які працюють у нашій державі.

ТО БЕЗ перебільшення було справжнє мистецьке свято, хоч, як сказав головний постановник цього дійства Борис Шарварко, не все вдалося реалізувати із задуманого. 27 найкращих хорових колективів нашої країни явили своє високе мистецтво на першій Всеукраїнській хоровій асамблеї, взяли участь у добродійному хоровому телерадіомарафоні. В рамках асамблеї відбулася й науково-практична конференція «Традиції хорової культури в Україні і сучасність».

А в недільне надвечір'я хористи, які з'їхалися на береги Дніпра зі всієї України, вийшли на святковий Хрещатик, заспівали перед киянами й гостями міста. Майже три тисячі співаків взяли участь у зведеному хорі, виступ якого на майдані Незалежності став заключним акордом неповторного пісенного свята.

Читайте в номері

8 — Кримська проблема — РУЇНА

У наступному випуску

МЕЧ КНЯЗЯ ПІТЬМИ — Піратські корені наукового комунізму

Актуально

Пригрілися і йти не хочуть

Росія зацікавлена в тому, щоб залишити ще на довгий час свою армію в Прибалтиці. Про це заявили представники країн — членів Балтійської асамблеї. На їхню думку, перебування російських військ на території Латвії, Литви та Естонії є дестабілізуючим чинником у Європі. Балтійська асамблея звернулася до парламентів світу із заявою про те, що Росія порушує суверенні права прибалтійських держав. На сесії цієї організації також вирішено підготувати проект міждержавного договору країн Прибалтики.

Це не косметичний захід

Вчора на засіданні парламенту Казахстану з доповіддю про проект нової Конституції республіки виступив Президент Назарбаєв. Він запропонував схвалити основні положення проекту і прийняти рішення про винесення його на всенародне обговорення. Згідно з майбутньою Конституцією, Казахстан є незалежною, демократичною і унітарною державою, у якій вищою суспільною цінністю визнається людина, її життя і свобода. Президент Назарбаєв заявив, що у новій Конституції використано досвід зарубіжних країн і закладені міжнародні правові стандарти. На його думку, цей проект не є косметичним ремонтом старої правової бази, а грунтовною розробкою Основного Закону республіки.

Миру чекати ще довго

Залишається тривожною ситуація в Придністров'ї. Протягом двох останніх діб тривали перестрілки між сторонами, що конфліктують. Один молдовський поліцейський загинув, поранено четверо гвардійців Придністров'я. Міністр оборони Молдови Косташ заявив, що «миру доведеться чекати ще довго, і війна триватиме до того часу, поки 14-та армія Росії не залишить молдовську землю».

Прибули спостерігачі

До Нахічевані прибули іранські спостерігачі, яких запросив керівник цієї республіки Алієв. Вони здійснять ряд поїздок на вірмено-нахічеванський кордон і побувають в районах бойових дій.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ДІАЛОГ В ЯЛТІ

Учора, 1 червня, в Ялті відбулася зустріч Президій Верховних Рад України та Криму, **на якій розглядались питання про розмежування повноважень між Україною та Кримом.** Відкриваючи її, Голова Верховної Ради Криму Микола Багров зауважив, що «цей факт дуже знаменний», висловив переконаність, що «зустріч зніме ту напруженість», яка існує між Україною та Кримом.

Голова Ялтинської міської Ради Всеволод Усачов щиро привітав делегацію на гостинній землі південнобережжя Криму, побажав, щоб ця зустріч закінчилась плідно.

Виступаючи на зустрічі, Голова Верховної Ради України Іван Плющ сказав, що розглядаючи проблему і Криму, і України, «ми беремо сьогодні участь у тих глобальних процесах, що відбуваються в Європі, і всі наші питання треба вирішувати, виходячи з цього». Назвав неприпустимим піднімати питання кордонів, бо «для того й існують ООН, Хельсінкські угоди, щоб не допускати територіальної і міжнаціональної ворожнечі», нагадав, що всі війни у світі починалися через територіальні непорозуміння.

«Україна як молода незалежна держава, приймаючи свої рішення, не порушила жодної міжнародної угоди, всі документи Верховної Ради України пройшли міжнародну експертизу. Україну в її нинішніх кордонах визнало **понад 120 держав світу, більш як 70 з них встановили з нашою державою дипломатичні відносини.** І сьогодні мова не може йти про якісь територіальні зміни, оскільки недоторканність кордонів визнана міжнародними угодами, Крим є складовою частиною України», — сказав Іван Плющ.

Голова Верховної Ради України зауважив, що «нинішні переговори не передбачають кардинальної зміни наших поглядів, ми хочемо тільки скоординувати їх у відповідності з тими процесами, що відбуваються в Європі й світі. Україна надає Кримові «повну самостійність в єдиній суверенній державі Україна», тобто все, **крім «кордонів, армії, внутрішніх військ, митної служби, фінансово - банківської системи».**

Що ж до Чорноморського флоту, то, як сказав Іван Плющ, **сьогодні статус Чорноморського флоту такий, як статус 14-ї армії в Молдові, як статус збройних сил в Прибалтиці.** А Чорноморський флот — це Військово-Морські Сили України. Вже потім незалежні держави сядуть за стіл переговорів і вирішать, якими мають бути об'єднані збройні сили. Україна погоджується з тим, щоб підрозділи Національної гвардії на території півострова формувалися, як правило, за рахунок призовників із Криму. **Але це не означає, що Збройні Сили України будуть формуватися за територіальним принципом.**

Голова Верховної Ради Криму Микола Багров висловив вдячність Президії Верховної Ради України за ініціативу у проведенні такої зустрічі, сказав, що «ситуація в Криму непроста, хоча я б не став її драматизувати. Я недавно побував в кількох районах Криму, бачив, як настроєні люди. Вони стомилися від політики».

Микола Багров рішуче відкинув ідею кримського сепаратизму. З цього приводу, сказав він, Верховна Рада автономної республіки не прийняла жодного рішення. Ми дотримувались і дотримуватимемося Хельсінкських угод, договорів про непорушність кордонів, ніколи не ставили питання про те, що Крим хоче бути суб'єктом міжнародних відносин, наполягаємо тільки на максимальній економічній самостійності.

Після цього відбулося закрите засідання Президій двох Верховних Рад.

Василь ТУГЛУК, Олександр ПІЛАТ, спеціальні кореспонденти «Голосу України».

Презентація

«УЗВІЗ»: КРУТИМИ СХОДАМИ—ВГОРУ

Знайомство з підприємством почалося з відкриття сходин на гору Уздихальницю. Пані Тамара Воробій — професор економіки з Вашингтона, одна з ініціаторів «Узвозу» — запросила гостей зійти на гору. І то було справді символічно, як щойно освяченими сходами, підтримуючи одне одного, піднімалися ділові люди Києва та їхні колеги — українці із Сполучених Штатів Америки Тамара Воробій, Юрій Чопівський, Віталій Гарбер...

Гора Уздихальниця — улюблене місце киян. З неї відкриваються чудові краєвиди. На південь — Старокиївська гора, де був князівський палац, на захід — Замкова гора, де стояв Литовський замок, а на північ та схід — Поділ і розливи Дніпра... Краса! Тут, на вершині, представник Президента України в Києві Іван Салій скаже:

— Це дійсно історична подія — започатковується велике співробітництво України з діаспорою.

Сходи на гору — перша «продукція» спільного підприємства. Народжувався «Узвіз» нелегко — давалися взнаки бюрократичні пороги та всілякі перестороги. Майже рік пішов на роз'яснення, підготовку. Лиш у квітні підприємство було зареєстроване, одержало печатку, відкрило рахунок. У травні «Узвіз» профінансував спорудження сходів, у травні їх і відкрито.

— Основне ж покликання «Узвозу» ось у чому, — розповів кореспондентові «Голосу України» генеральний директор спільного підприємства Віктор Тищенко. — Роками до нас приїздять наші брати-українці з Канади чи Сполучених Штатів, однак належних умов для співпраці вони не мали. Знаєте, як у нас із готелями... Так-от — **«Узвіз» покликаний створити** для гостей з діаспори домашню обстановку в Україні. Почали ми із Замку Річарда Левине Серце...

Кияни та гості міста добре знають цей будинок на Андріївському узвозі, поруч з Уздихальницею. Він згадується у творах Михайла Булгакова, Віктора Некрасова. Певне, за модернізовану англійську готику пов'язали його з іменем англійського короля з роману В. Скотта «Айвенго»... Щоправда, останні десять років існування замку було далеко не королівським. Він сумно дивився порожніми вікнами й мовчазно руйнувався. Хотіли було зробити тут елітний готель для колишнього ЦК ЛКСМУ — нічого з того не вийшло.

— Ми передбачаємо за рік перетворити замок у п'ятизірковий готель за всіма світовими стандартами, — продовжує **Віктор Тищенко.** — Тут буде літнє кафе, фонтан, зимовий сад. Кожен номер матиме свій інтер'єр. Роботи веде об'єднання «Укрреставрація», фінансують американці.

Передбачається також перетворити на готелі ще кілька будинків. Щоб українці з усього світу могли приїжджати до столиці своєї історичної батьківщини з певністю: тут є все необхідне для життя і праці. «Узвіз» надаватиме різноманітні послуги. Можна буде завчасно замовити машину для поїздки по Україні, запросити й привезти сюди родичів, взяти перекладача... Коротше кажучи, щоб ділові люди з діаспори — науковці, менеджери, бізнесмени чи письменники — мали належні умови для співробітництва зі своїми братами в Україні. А потім, коли готельний комплекс виформується, «Узвіз» може продовжити інше будівництво, взятися за переробку сільгосппродукції, розвивати міжнародний туризм тощо.

...Українське слово «узвіз» означає крутий підйом, вулицю чи дорогу з крутим підйомом. Отож перед спільним підприємством досить крутий шлях. Сьогодні співпраця України з діаспорою, можна сказати, лиш на першій сходинці. На гору Уздихальницю їх — за сімдесят. У взаєминах з діаспорою, мабуть, ще більше. Хочеться вірити, що співробітництво підніматиметься й розширюватиметься — у промисловості, будівництві, сільському господарстві, а ще — в науці, культурі, екології... Дай Боже!

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.

БУДЕ ВАК ТЕПЕР В УКРАЇНІ

Кабінет Міністрів України затвердив положення про Вищу атестаційну комісію України та про порядок присудження наукових ступенів і присвоєння вчених звань.

Ними, зокрема, передбачено, що ВАК України бере участь у формуванні і реалізації державної політики щодо перспектив розвитку науки і техніки, кадрового потенціалу України. Комісія здійснює керівництво атестацією наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. Очолює її голова, який призначається Президентом України.

Визначено порядок присудження наукових ступенів доктора і кандидата наук та присвоєння вчених звань професора, доцента і старшого наукового співробітника. Вирішення цих питань покладається на створювані ВАКом України спеціалізовані вчені ради у різних галузях науки, а також вчені ради вищих навчальних закладів або наукових установ.

Прес-служба Прем'єр-міністра України.

ПОПРАВКА

У номері газети за 30 травня вміщено матеріал «Уряд... з легенди» — інтерв'ю з главою уряду Української Народної Республіки в екзилі Іваном Самійленком. Кінець першого абзацу третьої колонки замість слів «Ось уже 22 роки на цьому посту я» треба читати: «Зараз Президентом є Микола Плав'юк, а ваш покірний слуга — главою уряду».

Бі-Бі-Сі говорить українською мовою

Як повідомив з Лондона кореспондент ІТАР—ТАРС, Всесвітня служба радіо Бі-Бі-Сі вперше за останні десять років почала вчора трансляції українською мовою. Поки що передачі виходитимуть в ефір протягом 7 годин на тиждень. Для порівняння: мовлення російською мовою становить тепер 56 годин. Керівництво Бі-Бі-Сі в принципі готове розглянути можливість розширення діяльності радіокомпанії і в інших колишніх республіках Радянського Союзу, але остаточне слово у цьому питанні належить британському МЗС, за яким закріплені політичні рішення і фінансування світової служби Бі-Бі-Сі.

Українська служба, яку очолила Елізабет Робсон, присвятить свої передачі в основному проблемам націоналізму в республіці, інша головна тема — наслідки чорнобильської аварії. Це відповідальне завдання, сказала вона, починати трансляції, коли країна вперше відчула себе незалежною після краху її державності в 1920 році.

Трансляції відкрилися інтерв'ю прем'єр-міністра Великобританії Джона Мейджора і Президента України Леоніда Кравчука.

Розпорядження Президента України

ПРО РАДУ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

1. Затвердити Положення про Раду промисловців і підприємців при Президенті України (додаток № 1).

2. Призначити Головою Ради промисловців і підприємців при Президенті України **Євтухова** Василя Івановича.

3. Затвердити персональний склад Ради промисловців і підприємців при Президенті України (додаток № 2).

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
27 травня 1992 року

ДОДАТОК № 1

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО РАДУ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

1. Рада промисловців і підприємців при Президенті України (далі — Рада) є постійно діючим консультативним органом. Рада утворюється Президентом України за пропозиціями відповідних громадських об'єднань промисловців і підприємців.

2. Основними завданнями Ради є:

1) аналіз стану підприємництва в Україні та підготовка відповідних пропозицій за його результатами;

2) розробка за дорученням Президента України або з власної ініціативи законопроектів, проектів указів та інших нормативних актів, рекомендацій, методик, спрямованих на здійснення економічних реформ, розвиток ринкової структури України;

3) підготовка висновків щодо проектів законів та інших нормативних актів, які пов'язані з запровадженням ринкових відносин;

4) сприяння розвитку підприємництва, встановлення і підтримання відносин з державними органами; надання Президентові України необхідної інформації з питань розвитку промисловості та підприємництва;

5) внесення на розгляд Президента України пропозицій щодо вдосконалення структури, форм і методів управління виробництвом, підприємництвом, банківською справою тощо.

3. У своїй діяльності Рада керується Конституцією, актами законодавства України, указами та розпорядженнями Президента України, а також цим Положенням.

4. Раду очолює Голова, який призначається Президентом України.

Персональний склад Ради затверджується Президентом України. До складу Ради може входити до 29 осіб.

Розподіл обов'язків між членами визначається Радою.

5. Голова Ради:

1) здійснює керівництво Радою і організовує її роботу;

2) бере участь у засіданнях Кабінету Міністрів, Державної думи України, інших органів державної виконавчої влади, вносить підготовлені Радою пропозиції і рекомендації для вирішення питань розвитку економіки;

3) організовує надання експертної та консультативної допомоги Президентові України, Кабінету Міністрів України у вирішенні питань економічної реформи і стимулювання розвитку ринкових відносин в Україні;

4) забезпечує взаємодію Ради з Українським союзом промисловців і підприємців, спілками і асоціаціями підприємців, орендарів, кооператорів, у разі необхідності розробляє за їх участю пропозиції з питань розвитку підприємництва та захисту прав підприємців.

6. Основними формами діяльності Ради є її засідання, які проводяться не менш як раз на три місяці.

Засідання Ради є правомочними, якщо в них бере участь не менше двох третин її членів.

Рішення приймаються більшістю голосів членів Ради.

7. Рішення Ради оформляються у вигляді рекомендацій, висновків, пропозицій.

8. Забезпечення роботи Ради здійснюється відповідальним секретарем Ради.

Матеріально-технічне забезпечення діяльності Ради здійснюється Адміністрацією Президента України.

Секретар Адміністрації Президента України
М. ХОМЕНКО

ДОДАТОК № 2

СКЛАД

РАДИ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

1. **Євтухов** Василь Іванович — президент Українського союзу промисловців і підприємців, кандидат технічних наук, народний депутат України — голова Ради;

2. **Бабич** Валерій Георгійович — президент республіканського акціонерного товариства «Українська фінансова група», президент Конгресу ділових кіл України;

3. **Березовський** Борис Анатолійович — генеральний директор виробничого об'єднання «Сумибудматеріали»;

4. **Білоноженко** Володимир Олександрович — голова Київської міської асоціації промислово-будівельних кооперативів, голова виробничо-комерційного об'єднання «Підряд»;

5. **Білоус** Микола Петрович — голова Ради Харківської обласної асоціації промисловості, будівництва, транспорту, зв'язку і галузевої науки, генеральний директор НВО «Укрелектромаш», кандидат економічних наук;

6. **Буляженко** Олександр Дмитрович — президент Української національної компанії по розробці, виробництву та фірмовому обслуговуванню техніки для сільського господарства «Укрсільгоспмаш»;

7. **Бурдак** Іван Григорович — перший віце-президент, генеральний директор Українського союзу промисловців і підприємців, кандидат економічних наук;

8. **Гальчевський** Олександр Іванович — генеральний директор виробничого об'єднання «Завод Арсенал»;

9. **Грищенко** Володимир Олександрович — голова республіканської спілки молодіжних житлових кооперативів, директор МЖК «Мрія» м. Сєвєродонецьк;

10. **Демура** Віталій Іванович — генеральний директор фірми «Борей», член правління Украгропромбіржі;

11. **Дудко** Олександр Михайлович — голова Спілки підприємців Криму;

12. **Ілюшенко** Валентин Григорович — генеральний директор об'єднання «Донецьквугілля»;

13. **Корсун** Вільям Іванович — голова Київського обласного правління Украгропромбанку, директор радгоспу «Київська овочева фабрика»;

14. **Кравчун** Степан Іванович — генеральний директор Запорізького виробничого об'єднання «АвтоЗАЗ»;

15. **Кучма** Леонід Данилович — генеральний директор Дніпропетровського виробничого об'єднання «Південний машинобудівний завод», народний депутат України;

16. **Поліщук** Вадим Петрович — голова Ради конфедерації підприємців України;

17. **Рибинок** Віктор Олександрович — голова ради асоціації «Львівконтакт», президент концерну «Електрон»;

18. **Сівуля** Василь Дмитрович — голова правління закарпатського акціонерного банку «Лісбанк»;

19. **Склянкін** Юрій Вікторович — генеральний директор міжнародної господарської асоціації «Інформеко — Альбатрос»;

20. **Стребко** Станіслав Кирилович — начальник Миколаївського морського торгового порту;

21. **Сумін** Володимир Олександрович — перший заступник голови Спілки юристів України, кандидат юридичних наук;

22. **Тарасевич** Сергій Васильович — генеральний директор промислово-торговельного об'єднання «Сезон», м. Київ;

23. **Уманець** Михайло Пантелійович — президент концерну «Укратоменергопром»;

24. **Федоров** Віктор Миколайович — президент акціонерного товариства «Фіко», м. Київ;

25. **Хмільовський** Віктор Мечиславович — перший віце-президент Спілки орендарів та підприємців України, кандидат сільськогосподарських наук;

26. **Шепетін** Володимир Леонідович — президент акціонерного товариства «Пульс», м. Харків;

27. **Ющенко** Віктор Андрійович — перший заступник голови правління банку «Україна».

Секретар Адміністрації Президента України
М. ХОМЕНКО

ЗАЯВА

РАДИ У СПРАВАХ РЕЛІГІЙ ПРИ КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Як стало відомо з засобів масової інформації, 27 травня в м. Харкові відбувся собор єпископів Української православної церкви, на якому було обрано предстоятелем церкви керуючого справами Московської патріархії митрополита Ростовського і Новочеркаського ВОЛОДИМИРА.

Хоча цей факт є внутрішньою справою церкви, він може істотно вплинути на обстановку в державі. Ось чому Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України уповноважена інформувати громадськість про правову сторону цієї події.

Українська православна церква (УПЦ) з жовтня 1990 року є незалежною і самостійною в управлінні. Вона має статут, який встановлює відповідні правила вирішення важливих питань життя й діяльності церкви, в тому числі й порядок обрання глави церкви — митрополита Київського і всієї України. Цей статут затверджено на помісному соборі УПЦ, зареєстровано Радою у справах релігій в установленому законом порядку і отже є обов'язковим до виконання для всіх членів церкви, в тому числі і для єпископату.

Проте, як скликання собору в Харкові, так і прийняте на ньому рішення щодо предстоятеля Української православної церкви суперечить церковним правилам. Зокрема, скликання названого собору за вказівкою Московської патріархії є порушенням рішення архієрейського собору РПЦ від 25—27 жовтня 1990 року про дарування УПЦ самостійності і незалежності в управлінні.

Крім того, цей факт і прийняте на соборі рішення порушує цілий ряд положень статуту УПЦ, який було зареєстровано в державному органі незалежної України.

Зокрема:

— ст. 3 глави III статуту визначає, що собор єпископів може бути скликаний тільки предстоятелем УПЦ митрополитом Київським і всієї України, а фактично собор скликав митрополит Харківський і Богодухівський НИКОДИМ;

— ст. 7, глава III встановлює, що в усіх випадках на соборах УПЦ головує її предстоятель митрополит Київський і всієї України, а на соборі в Харкові він не був присутній і навіть не запрошувався;

— виборами нового предстоятеля церкви на Харківському соборі порушується ст. 2 глави V, якою встановлено, що предстоятель УПЦ обирається на все життя з числа українських архієреїв і вибори нового предстоятеля можуть мати місце тільки у разі смерті митрополита Київського і всієї України, його виходу на спокій, перебування перед церковним судом або з іншої причини, яка робить неможливим виконання ним обов'язків предстоятеля УПЦ. Жодна з цих статутних підстав в даному випадку не мала місця;

— Харківський собор також порушив ст. 6 глави III, яка вимагає, щоб предстоятель УПЦ обирався виключно зі складу єпископату УПЦ. На даному соборі, як уже відмічалось, предстоятелем УПЦ було обрано архієрея Руської православної церкви.

Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України вважає за необхідне заявити, що вона визнає і надалі визнаватиме ті церковні рішення, які приймаються у відповідності з діючим законодавством та статутом церкви.

Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України

29 травня 1992 року.

Збільшено неоподатковуваний мінімум

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про збільшення неоподатковуваного мінімуму заробітків громадян та внесення змін до розмірів заробітків, щодо яких встановлено прогресивне оподаткування.

Постановою збільшено передбачений Законом «Про прибутковий податок з громадян Української РСР, іноземних громадян та осіб без громадянства» неоподатковуваний мінімум заробітної плати та інших видів грошових винагород робітників, службовців і прирівняних до них за оподаткуванням громадян до 900 крб. на місяць і неоподатковувані розміри матеріальної допомоги — до 5000 крб. на рік, вартості одержуваних від підприємств, установ і організацій подарунків (речових премій) — до 1000 крб. на рік.

Чинність постанови застосовується до сум заробітної плати та інших прирівняних до неї доходів громадян, що нараховані їм, починаючи з 1 травня 1992 року.

Таблиці розмірів обкладання прибутковим податком з різних сум заробітків та інших доходів громадян опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр».

Прес-служба Прем'єр-міністра України.

ПОЛЬЩА — УКРАЇНА: ДІАЛОГ УЧЕНИХ

Складним, часто-густо драматичним взаєминам між двома сусідніми країнами була присвячена міжнародна наукова конференція «Польща — Україна: історична спадщина і суспільна свідомість», котра завершилася у Кам'янці-Подільському Хмельницької області. У її роботі, яка була організована Національною асоціацією українознавців разом з Польською Академією наук та Академією наук України, крім науковців цих двох країн, взяли участь учені з Німеччини, Франції, інших європейських держав, а також із США та Канади.

На міжнародному форумі, на адресу якого надіслав вітання Леонід Кравчук, було заслухано майже сорок доповідей і повідомлень з усіх актуальних питань взаємин між Польщею й Україною з найдавнішого часу аж до сьогоднішніх днів та проведено на ці теми численні дискусії. Учасники конференції прийняли ряд рекомендацій.

Укрінформ.

Телеграфним рядком з Одеси

КРОВ МАЄ ЦІНУ

Компенсаційні виплати за здану кров — із розрахунку 300 купонів за літр — впроваджено на Одещині. Медики сподіваються, що таким чином вдасться усунути дефіцит крові для потреб охорони здоров'я, які забезпечуються останнім часом лише на 80—85 відсотків.

ЕРУДИТИ ДЛЯ КОЛЕДЖУ

За результатами тестування, співбесід і на конкурсній основі йде зарахування до нового учбового закладу Одеси — коледжу ділової адміністрації. Навчатимуться в ньому, за сумісництвом, старшокласники, які оволодіватимуть основами ринкової економіки та підприємницької діяльності, пройдуть практику поруч із досвідченими бізнесменами.

КОТИСЬ НА ВСІ ЧОТИРИ...

Десь кожен п'ятий випускник Одеського політехнічного інституту одержить так званий «вільний» диплом. А це означає, що держава не гарантує йому працевлаштування за фахом. Молоді інженери мають шукати собі роботу самі. Чи знайдуть?

ЩАСЛИВЕ «ДИТИНСТВО»

П'ять концертів у театрах французьких міст дав танцювальний ансамбль «Дитинство» з Одеси. Його поїздку профінансували об'єднання «Турсервіс» та мале підприємство «Бібокс». Фольклорна програма «Кольори України» французам сподобалася. Зважаючи на наші дефіцити, вони подарували юним артистам чимало різних медикаментів. Одесити їх не привласнили, а повернувшись додому, передали дитячим лікарням.

Георгій ВОРОТНЮК.

До уваги уряду

МАЙБУТНЄ ВМИРАЄ СЬОГОДНІ

Нинішнього року порівняно з відповідним періодом минулого смертність дітей віком до 12 місяців зросла в області на 39 відсотків, у Житомирі — на 50. Хворими народжується 80 із 100 малюків. У половини вагітних жінок недокрів'я. Серед причин високої смертності лікарі називають насамперед наслідки Чорнобильської аварії, нестачу медичного обладнання, неблагополучні сім'ї. Нині в області майже не зустрічаються нормальні пологи.

Володимир ЛИЗА.
Житомир.

Після сенсації

ЯК «ЗМІЩАЛИ» ФІЛАРЕТА

Як сенсацію розцінили рішення єпископату Української православної церкви про усунення від виконання обов'язків її предстоятеля, нині опального митрополита Київського і всієї України Філарета. Напередодні митрополит Харківський і Богодухівський Никодим розтлумачував, що 27 травня в Харкові відбудеться всього лише передсоборна нарада українських єпископів для вироблення загальної лінії поведінки у непростій ситуації, що склалася в УПЦ. Проте, знехтувавши звичними церковними канонами, єпископат оголосив своє зібрання собором Української православної церкви і згідно з рішенням московської патріархії більшістю голосів обрав нового предстоятеля Української церкви — митрополита Ростовського і Новочеркаського Володимира. Святійший патріарх Московський і всія Русі Олексій II того ж дня привітав телеграмою українських єпископів з виконанням ухвали архієрейського собору Руської православної церкви.

Чим керувалося вище духовенство УПЦ, коли приймало рішення, яке вагою і підступністю дорівнює тим, що в миру називають «двірцевими переворотами»?

На організованій того ж дня прес-конференції владика Никодим від імені всього товариства звинуватив митрополита Філарета у багатьох гріхах перед Богом і людьми. Насамперед, на його думку, єпископат втратив віру у людину, що присягається перед Хрестом і Євангелієм, буцімто подасть у відставку, а незабаром цурається своїх слів, вдається до фальшивої і лукавої пропаганди, вдає із себе великомученика і героя, а усіх єпископів називає зрадниками українського православ'я. Ранили слух і такі невластиві церковній лексиці звороти, як: «до болю властолюбний, свавільний у своїх рішеннях, жорстокий щодо єпископів, не вважає нас за людей, всіх тримає у страсі»... Приписувалося владиці й розбазарювання церковної скарбниці для задоволення своїх власних потреб. На моє прохання уточнити, в яких саме неправедних діяннях він помічений, святі отці нічого конкретного не додали.

А обраний новим предстоятелем Української православної церкви митрополит Володимир характеризувався на цьому зібранні як «чистий українець, людина, яка має заслужено високий духовний сан — доктор богослов'я», а в минулому — ректор Московської духовної семінарії. Єпископи висловили впевненість, що він не посоромить Української православної церкви, знайде спільну мову з іншими церквами та конфесіями. Щоправда, наміри самого блаженнійшого митрополита Володимира поки що невідомі. У соборі участі він не брав, ніяких заяв до Харкова не надсилав.

Чи можна вважати рішення «підпільного» собору в Харкові остаточним і таким, що оскарженню не підлягає? Митрополит Філарет назвав харківський собор незаконним, а його рішення розкольницькими, прийнятими за попередньо написаним у Москві сценарієм.

Журналістам організатори прес-конференції дали зрозуміти, що тільки нерозумний у цій ситуації може чинити опір високому зібранню.

Але очевидно й інше. Православ'я в Україні переживає зараз нелегкі часи. Церква розпалася, між парафіями — постійні чвари. А сивобороді старці, замість того, щоб сіяти серед прочан вічне й мудре, з хлопчачим запалом роздмухують на Україні нову міжцерковну війну, забувши про заповідь Христову: «Блаженні миротворці...»

Микола КОСИЙ.
Харків.

Щось новеньке

І НІЯКОЇ ХІМІЇ...

Наша співрозмовниця — завідуюча першою поліклінікою Республіканського центру нетрадиційних методів лікування Галина Мільгунова.

— Галино Валеріївно, в Києві десятки поліклінік. Чим ваша відрізняється від інших?

— Особливість в тому, що лікування проводять біорадіологи, іридодіагности, спеціалісти мануальної терапії, гінекологи, тобто і дипломовані лікарі, і народні цілителі. Такий собі союз традиційної і нетрадиційної медицини.

— Що ви пропонуєте для поліпшення здоров'я?

— Акупунктурну діагностику організму за методом доктора Фоля та лікування внутрішніх органів за допомогою біоенергетики, безконтактного, контактного і точкового масажу. Все це допомагає поліпшити формулу крові і зміцнити захисні сили організму.

— А як з ліками? Тепер навіть таблетка аспірину дефіцит...

— Маємо старовинні рецепти, за якими виготовляємо ліки з цілющих трав. Використовуємо заряджену біоенергією воду та предмети з програмою оздоровлення.

— Що ще у вас нетрадиційного?

— Мабуть, вперше на Україні застосовуємо проти гінекологічних захворювань метод Иотова — глинолікування. Також консультуємо щодо правильного харчування, голодування.

— Отже, якщо треба схуднути, то, може, звернутись до вас?

— Так. У нас працює екстрасенс Ангеліна Олексіївна Сакун, яка лікує від ожиріння за методом німецького вченого Магнуса Ріделя, в основі якого особистий магнетизм людини. Лікування — шість тижнів. Але відразу попереджую — це під силу тільки вольовим людям, бо потребує чималих фізичних навантажень.

— Якщо ж мало сили волі, а схуднути дуже хочеться?

— Незабаром встановимо вібротренажер, так би мовити, для «ледачих». Полежав хвилин десять, а фізичне навантаження, як після лижного кросу на п'ять кілометрів. Гадаю в недалекому майбутньому зможемо допомагати артистам балету, спортсменам тримати оптимальну вагу.

— Ваші послуги платні?

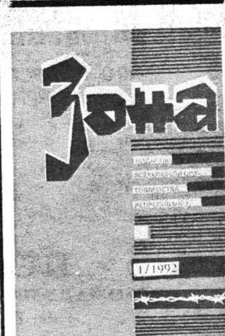
— Повний курс лікування травами: 250 карбованців. Огляд у лікаря — 20, сеанс масажу — 30, екстрасенса — 80. Це орієнтовні ціни. Для дітей, інвалідів, пенсіонерів вони значно нижчі.

— Якщо когось зацікавить ця інформація, то куди їм звернутись?

— Наша поліклініка знаходиться на Троєщині, по вулиці Драйзера, 5.

Розмову вів Володимир ТАРАСЕНКО.

Презентація

«ЗОНА» ПРОТИ ЗОНИ

Слово «зона» відкрито ввірвалося на шпальти наших газет з весни 1986 року, коли жодним іншим словом не можна було точніше визначити ту територію, яку накрили чорнобильські викиди. До того слово це вживали неохоче, бо за ним бовванів жахливою примарою той державний устрій, коли легітимне наше життя на «свободі» від життя за колючим дротом відділялося тільки саме отим дротом. Тут — прихованіше, з великою мірою державного фарисейського псевдогуманізму, там — відверто й цинічно. А взагалі — зона суцільна, що будь-коли могла безслідно поглинути будь-кого...

Ось про оцю зону на землі нашій і в душах наших і розповідає громадський та літературний часопис Всеукраїнського товариства репресованих, перший номер якого цього року вийшов з друку. Голова ВТР Євген Пронюк у передмові написав: «Всеукраїнське товариство репресованих робить за нинішніх умов одчайдушну спробу налагодити видання часопису, який не тільки увінчував би героїв боротьби за волю, не тільки нагадував про страхітливі умови більшовицьких застінків, а й виховував нашу молодь жити вільно, знати свою історію, вчитися відстоювати свободу і самостійну Україну. Великий політичний досвід борців за волю України має бути на повну силу використаний у виборюванні своєї держави...»

Мемуари, статті, табірна творчість Н. Суровцової-Олицької, Ю. Юркевича, О. Матешук, В. Гурдзана, Я. Якимця та інших політв'язнів — це не журнальний мазохізм тих, хто відстраждав, а нагадування нам: зону треба вирвати зі свого єства, щоб вона не повернулася. Тож читайте новий часопис.

Володимир СКАЧКО.

Добра вість

НА ЩИТІ І ЗА ЩИТОМ

Щити, що прикрашають відразу кілька новобудов на житлових масивах Тополя і Перемога, викликали донедавна лише насмішки і колючі репліки. Щити ці однотипні: вони повідомляють, що будівництво поліклініки, дитячої лікарні, універмагу і кінотеатру ведеться за наказами виборців народного депутата України, голови міськради Валерія Пустовойтенка. Водночас інформують і про строки введення в дію об'єктів.

Та коли у нас було, щоб записане у зобов'язаннях споруджувалося вчасно? От і здавалося городянам, що від щитів віє вчорашньою показухою чи, принаймні, горезвісною наочною агітацією.

Як з'ясувалося, Валерій Павлович не збирається кидати свої слова на вітер. Так, нещодавно на Тополі, як і намічалося, стала до ладу поліклініка. Для мешканців навколишніх мікрорайонів це справжня радість, адже досі вони користувалися тісною лікарнею. Люди повірили, що «будови товариша Пустовойтенка», як назвали дніпропетровці позначені яскравими щитами об'єкти, — справа честі народного депутата.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Розрахова... науково-прак... ренція, прис... воохоронних ... дові правово... шилась мал... Зал Будинку ... на відбувала... же порожнім... офіцерів Ук... ченко вважа... генерал Бар... начебто забо... запартійним... на зібрання.

Якщо це ... шкода, бо ... тійному Гал...

І ... ТР...

Вчора в ... гії імені Бо... раїни розпо... народний ... канали та ... про дуже в... кулярної ф... тивності різ... лярних кан...

А... ЧЕКАЄ ...

Фундато... ли в США... Досінч... Украї... му музич... му капели... запросив ц...

Н...

Коли в... ших екра... зан», май... «захворіл... Для багат... ня закінч... скакаючи ... вони да... жува... се...

У 60-і... фом демо... стрічка «... — і крас... біжні поїз... жня Міро... на факул... кинулися ...

Нині, ... вившись ... контактер... гато хто ... Судячи з... це перева... більше с... Зрозумі... віші, емо... гату уяву... але в д... тіше біда... змушува...

Зве...

ЗА ОДН... СТОЛО...

Донедавна між сусідніми областями Сумською, Чернігівською (Україна) та Белгородською, Брянською і Курською (Росія) існували традиційні ділові зв'язки. Розпад СРСР значно ускладнив контакти прикордонних територій. Скажімо, ні в Сумах, ні ... вдень з ... автомобі... бо части... випускак... ємства, ... донні», ... — майж... законів.

...ії

...али»
...ЕТА

втратив ві-
присягаєть-
і Євангелі-
ать у від
варом цура-
в, вдається
1 лукавої
із себе ве-
ероя, а усіх
е зрадника-
о правосла-
ух і такі
вний лексиці
волю власто-
ний у своїх
токий щодо
ажає нас за
е у стра-
юся владиці
я церковної
задоволення
потреб. На
точнити, в
зведних ді-
еяний, святі
кретного не

им предсто-
ької право-
митрополит
ктеризувався
й як «чис-
юдина, яка має заслужено високий духовний сан — доктор богослов'я», а в минулому — ректор Московської духовної семінарії. Єпископи висловили впевненість, що він не посоромить Української православної церкви, знайде спільну мову з іншими церквами та конфесіями. Щоправда, наміри самого блаженнійшого митрополита Володимира поки що невідомі. У соборі участі він не брав, ніяких заяв до Харкова не надсилав.

Чи можна вважати рішення «підпільного» собору в Харкові остаточним і таким, що оскарженню не підлягає? Митрополит Філарет назвав харківський собор незаконним, а його рішення розкольницькими, прийнятими за попередньо написаним у Москві сценарієм.

Журналістам організатори прес-конференції дали зрозуміти, що тільки нерозумний у цій ситуації може чинити опір високому зібранню.

Але очевидно й інше. Православ'я в Україні переживає зараз нелегкі часи. Церква розпалася, між парафіями — постійні чвари. А сивобороді старці, замість того, щоб сіяти серед прочан вічне й мудре, з хлопчачим запалом роздмухують на Україні нову міжцерковну війну, забувши про заповідь Христову: «Блаженні миротворці...»

Микола КОСИЙ.
Харків.

Презентація

«ЗОНА» ПРОТИ ЗОНИ

Слово «зона» відкрито ввірвалося на шпальти наших газет з весни 1986 року, коли жодним іншим словом не можна було точніше визначити ту територію, яку накрили чорнобильські викиди. До того слово це вживали неохоче, бо за ним бовванів жахливою примарою той державний устрій, коли легітимне наше життя на «свободі» від життя за колючим дротом відділялося тільки саме отим дротом. Тут — прихованіше, з великою мірою державного фарисейського псевдогуманізму, там — відверто й цинічно. А взагалі — зона суцільна, що будь-коли могла безслідно поглинути будь-кого...

Ось про оцю зону на землі нашій і в душах наших і розповідає громадський та літературний часопис Всеукраїнського товариства репресованих, перший номер якого цього року вийшов з друку. Голова ВТР Євген Пронюк у передмові написав: «Всеукраїнське товариство репресованих робить за нинішніх умов одчайдушну спробу налагодити видання часопису, який не тільки увінчував би героїв боротьби за волю, не тільки нагадував про страхітливі умови більшовицьких застінків, а й виховував нашу молодь жити вільно, знати свою історію, вчитися відстоювати свободу і самостійну Україну. Великий політичний досвід борців за волю України має бути на повну силу використаний у виборюванні своєї держави...»

Мемуари, статті, табірна творчість Н. Суровцової-Олицької, Ю. Юркевича, О. Матещук, В. Гурдзана, Я. Акимця та інших політв'язнів — це не журнальний мазохізм тих, хто відстраждав, а нагадування нам: зону треба вирвати зі свого єства, щоб вона не повернулася. Тож читайте новий часопис.

Володимир СКАЧКО.

Галушка зацікавився

Розрахована на два дні науково-практична конференція, присвячена ролі правоохоронних органів у побудові правової держави, завершилась мало не за півдня. Зал Будинку офіцерів, де вона відбувалась, виявився майже порожнім. Голова Спілки офіцерів України Г. Омельченко вважає, що винен тут генерал Барташевич, який начебто заборонив своїм позапартійним підлеглим іти на зібрання.

Якщо це так, то дуже шкода, бо навіть «безпартійному Галушці» з відомої п'єси Корнійчука було б цікаво знати, як іти до правової держави. Зокрема, на конференції йшлося про підготовку на Україні цивільного і кримінального кодексів. Приміром, замість восьми злочинів, за які передбачено смертну кару, автори проектів пропонують лише два. Один — за вбивство Президента, Генерального прокурора, глави чи членів уряду. Поменшає роботи у

Реалії

суддів, завантажених «шлюбними справами» — цим відатиме спеціальна інституція.

А ось ще цікаві думки. Майор В. Тимофеєв: правову державу побудуємо не скоро, бо колишня система висушила мізки, відучила мислити. Професор Київського держуніверситету М. Михеєнко за-
певняв, що ...
— преса — д...
ма іншими, і...
чить побудов...
жави. Справд...
ги мішками і...
до правоохор...
як до редак...
як і вся пр...
стема, заслу...
вір'я, очевид...
коли її праці...
завдання, не...
одне в одного...

Вітаємо!

І ТЕКЛИ, КУДИ ТРЕБА, КАНАЛИ

Вчора в Інституті фізіології імені Богомольця АН України розпочав роботу міжнародний симпозіум «Іонні канали та помпи». Йдеться про дуже важливу для молекулярної фізіології річ: властивості різних типів молекулярних каналів, які діють у мембранах клітин живого організму та в штучних мембранах. Йдеться також про впливи ряду токсинів, амінокислот та синтезованих речовин на функції цих каналів.

Зібралися провідні вчені та дослідники з відомих наукових центрів та університетів США, Франції, Росії. Співголови оргкомітету симпозіуму — професор П. Костюк (Київ) та професор Бертілл Гілс (Сієтл), секретар — О. Верхратський. Вперше подібний захід організовано Академіями наук України та США без посередництва Москви.

Олександр ЗАДОРОЖНИЙ, кандидат біологічних наук.

ЗДИ...

Митники ...
манітарні ва...
єся в одно...
звідти — сю...
ений автомо...
аніно «Укра...
рез Ягодин ...
Вантаж приз...
тиреві Матер...
Замості. А п...
рунок зовн...
асоціація «Р...
милосердно-б...
приємство «...

Коротко

АМЕРИКА ЧЕКАЄ БАНДУРИСТІВ

Фундатор кобзарської школи в США Микола Чорний-Досінчук подорожував по Україні, побував у луцькому музичному училищі. Прослухавши концертну програму капели бандуристів, він запросив цей творчий колектив відвідати Сполучені Штати.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Луцьк.

КОМП'ЮТЕРИ ДІЛЯТЬ КОЛГОСП

Кваліфіковано прорахували пай кожного в колгоспі «Дружба» Новоархангельського району. Допомогли в цьому два комп'ютери, які придбало господарство.

Нині кожен трудівник, окрім основного заробітку, одержує дивіденди, нараховані на його пай. Не забули тут і про пенсіонерів. Вони теж стали пайовиками і «стрижуть» купони нарівні з працюючими.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

НАЛ...

28 трав...
УВС міста ...
нулася жінка...
зованої охоро...
що кілька ...
прохідній В...
вона несла ...
жінка, погро...
ром, відібра...
зброю, потім...
лицю, сіла ...
задньому си...
кала дівчинк...
Працівник...

...енька

ХІМІЇ...

ріння за методом німецького вченого Магнуся Ріделя, в основі якого особистий магнетизм людини. Лікування — шість тижнів. Але відразу попереджую — це під силу тільки вольовим людям, бо потребує чималих фізичних навантажень.

— **Якщо ж мало сили волі, а схуднути дуже хочеться?**

— Незабаром встановимо вібротренажер, так би мовити, для «ледачих». Полежав хвилин десять, а фізичне навантаження, як після лижного кросу на п'ять кілометрів. Гадаю в недалекому майбутньому зможемо допомагати артистам балету, спортсменам тримати оптимальну вагу.

— **Ваші послуги платні?**

— Повний курс лікування травами: 250 карбованців. Огляд у лікаря — 20, сеанс масажу — 30, екстрасенса — 80. Це орієнтовні ціни. Для дітей, інвалідів, пенсіонерів вони значно нижчі.

— **Якщо когось зацікавить ця інформація, то куди їм звернутися?**

— Наша поліклініка знаходиться на Троєщині, по вулиці Драйзера, 5.

Розмову вів Володимир ТАРАСЕНКО.

вас нетради-
ерше на Ук-
мо проти гі-
орювань ме-
инолікуван-
льтуємо що-
харчування,
о треба схуд-
вернутись до
працює ек-
а Олексіїв-
кує від ожи-

НЕ ХОДІТЬ, ДІВЧАТА, В ЕКС...

Коли в 50-і роки на наших екранах пройшов «Тарзан», майже всі хлопчаки «захворіли» героєм фільму. Для багатьох це наслідування закінчилося плачевно — скакаючи з гілки на гілку, вони ...дали з дерев ...держуючи серйозні травми.

У 60-і з великим тріумфом демонструвалась кінострічка «Журналіст», в якій — і красень-актор, і захоплюючі поїздки, і навіть справжня Мірей Матьє... Тоді ж на факультети журналістики кинулися всі, кому не лінь...

Нині, начитавшись і надивившись про екстрасенсів, контактерів, сенситивів, багато хто захотів стати ними. Судячи з редакційної пошти, це переважно підлітки. І найбільше серед них дівчат. Зрозуміло, що вони вразливіші, емоційніші, мають багату уяву для фантазування, але в даній справі це частіше біда, а не благо. Коли змушувати себе вірити в щось надприродне, самонавіювати, що ти спілкуєшся з неземними силами, може «поїхати дах». Справжнім екстрасенсом чи контактером стають не з власної волі чи забаганки. Це, як говорить президент міжнародного товариства Т-контактерів «НІКА» Надія Ніколаєва з Донецька, дар.

Добре, якщо все добре. Я знаю людей, які пройшли через жахливі випробування, названі відомим нашим читачам сенсетивом Віктором Левчишиним «полігонами». Більшість із них тяжко хворіли, потрапляли в трагічні ситуації і лише якась сила вихоплювала їх в останню мить із пазурів смерті. Не буду розповідати про тих, кого знаю особисто, щоб якось не зашкодити їм, а процитую контактера Валентину Лаврову, якій, за її словами, «було велено відкрити людям таємниці світобудови»: «У 28 років я

Неймовірно, але...

після тяжкої травми місяць валялась у лікарні. Дивом уціліла, ніхто з лікарів не сподівався на щасливий кінець. У палаті мене вважали смертником... Чорна, худа, слаба, шкіра та кістки... Одного разу привидівся сон. Я в ямі і сиплеться на мене пісок, та так, що залишилася тільки голова, а він усе сиплеться і сиплеться. І раптом нахиляється над ямою людина-гігант, простягає свою сильну руку і вихоплює мене на поверхню... Через дві доби мені стало зовсім погано, ноги і руки більше не відчувалися... Біль відійшов, умирати було приємно... Душа наполовину встигла зібратися в дорогу...»

Сімейну людину відкриття в собі надприродного дару може призвести до особистої трагедії. Якщо тебе
не розуміє ...
на), якщо ...
твої «шизи»...
на колотнеча...
зводить до ...
Треба мат...
і тверду во...
можуть бути...
шими. Неда...
мені зателеф...
контактер: «...
ни (тобто ви...
змушують б...
вішатися!»...
вався я. — ...
тебе так люб...
а зараз...» ...
за ніч. Добр...
витримав.
Другий пр...
який іноді п...
люченими о...
звані «муль...
тролейбусі, ...
як із пасажи...
ній одяг, по...
Затим зникл...
лися живі ...
кові стало зл...
очі. Коли ж...

...ість

...ОМ

аз інформу-
введення в
було, щоб
занях спо-
асно? От і
ам, що від
шною пока-
ймні, горе-
агітацією.
я, Валерій
ається ки-
а вітер. Так,
нещодавно на Тополі, як і намічалося, стала до ладу поліклініка. Для мешканців навколишніх мікрорайонів це справжня радість, адже досі вони користувалися тісною лікарнею. Люди повірили, що «будови товариша Пустовойтенка», як назвали дніпропетровці позначені яскравими щитами об'єкти, — справа честі народного депутата.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Зверніть увагу

ЗА ОДНИМ СТОЛОМ

Донедавна між сусідніми областями Сумською, Чернігівською (Україна) та Бєлгородською, Брянською і Курською (Росія) існували традиційні ділові зв'язки. Розпад СРСР значно ускладнив контакти прикордонних територій. Скажімо, ні в Сумах, ні в Курську сьогодні вдень з вогнем не знайдеш автомобільного акумулятора, бо частину комплектуючих випускають сумські підприємства, а решту — «закордонні», курські, а між ними — майже непробивна стіна законів, інструкцій та вказівок. І так — на кожному кроці.

Що робити? Про це радились на зустрічі в Сумах представники президентів та глави адміністрацій п'яти областей. Вирішили всіляко розвивати горизонтальні взаємини. Підписано п'ятисторонній договір про економічне та культурне співробітництво між сусідніми областями двох держав.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Кримінальна хроніка

В об'єктиві — мафіозі

Розтрощена камера і серйозно травмований один із операторів Донецького телебачення. А почалося з того, що зйомочна група, проїжджаючи мимо, зафіксувала на плівку момент з'ясування стосунків донецьких мафіозі з черговою жертвою. Міцні хлопці вихопили камеру і почали наносити удари оператору. Журналісти, які пі-
доспіли на д...
колегу в про...
варного бізн...
кати, продов...
другою камер...
нулися в пог...
лістів влашт...
навіть у при...
ди, де ті по...
водити насту...
дочекавшись...
валось, розс...
равопо пог...
займалася м...

«ДІЛО...
Донецьк.

ГОЛОС України

на два дні
на конфе-
ена ролі пра-
ганів у побу-
ржави, завер-
е за півдня.
іцерів, де во-
виявився май-
олова Спілки
ни Г. Омель-
що винен тут
певич, який
нив своїм по-
длеглим іти

, то дуже
ть «безпар-
ії» з відомої

Галушка зацікавився б...

п'єси Корнійчука було б цікаво знати, як іти до правової держави. Зокрема, на конференції йшлося про підготовку на Україні цивільного й кримінального кодексів. Приміром, замість восьми злочинів, за які передбачено смертну кару, автори проектів пропонують лише два. Один — за вбивство Президента, Генерального прокурора, глави чи членів уряду. Поменшає роботи у

Реалії

суддів, завантажених «шлюбними справами» — цим відатиме спеціальна інституція.

А ось ще цікаві думки. Майор В. Тимофеєв: правову державу побудуємо не скоро, бо колишня система висушила мізки, відучила мислити. Професор Київського держуніверситету М. Михеєнко запевняв, що четверта влада — преса — домінує над трьома іншими, і це теж суперечить побудові правової держави. Справді поки що скарги мішками надходять не так до правоохоронних органів, як до редакцій. Міліція ж, як і вся правоохоронна система, заслужить такого довір'я, очевидно, лише тоді, коли її працівники, ідучи на завдання, не позичатимуть одне в одного бронежилет чи бензин, не думаючи при цьому, чи вчасно їм виплатять мізерну зарплату. Вражаючий факт навів заступник голови Комітету з питань соціального захисту військовослужбовців при Кабінеті Міністрів України В. Нечипорук: рядовому міліціонерові нині годні платити 25 тисяч карбованців, якщо він заплющить очі на незаконне вивезення з України 10 тонн масла...

Михайло БЕНЬ,
студент факультету журналістики КДУ.

Вітаємо!

ЕКЛИ, КУДИ
БА, КАНАЛИ

итуті фізіоло-
льця АН Ук-
роботу між-
зіум «Іонні
и». Йдеться
иву для моле-
огії річ: влас-
типів молеку-
які діють у

мембранах клітин живого організму та в штучних мембранах. Йдеться також про впливи ряду токсинів, амінокислот та синтезованих речовин на функції цих каналів.

Зібралися провідні вчені та дослідники з відомих наукових центрів та університетів США, Франції, Росії. Співголови оргкомітету симпозіуму — професор П. Костюк (Київ) та професор Бертілл Гілс (Сієтл), секретар — О. Верхратський. Вперше подібний захід організовано Академіями наук України та США без посередництва Москви.

Олександр ЗАДОРОЖНИЙ,
кандидат біологічних наук.

Знай наших!

ЗДИВУВАЛИ МИТНИЦЮ

Митники звикли, що гуманітарні вантажі рухаються в одному напрямку: звідти — сюди. А цей вантажний автомобіль з двома піаніно «Україна» йшов через Ягодин — до Польщі Вантаж призначався монастиреві Матері Терези, що в Замості. А підготували подарунок зовнішньоекономічна асоціація «Рівнеімплекс» та милосердно-благодійне підприємство «Діти Чорнобиля». Замостський монастир торік приймав у себе 90 юних громадян з «чорнобильських» районів. Генеральний директор асоціації «Рівнеімплекс» М. Кринжеляк звернув тоді увагу, що у монастирі — старенькe фортепіано, і вирішив віддячити добром за добро. Подарунок з вдячністю прийнято.

Володимир КОБИСЬ.
Рівне.

Коротко

КА
УРИСТІВ

варської шко-
кола Чорний-
ож ли по
в у уцько-
чилищі. Про-
тну програ-
уристів, він
рчий колек-

тив відвідати Сполучені Штати.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Луцьк.

КОМП'ЮТЕРИ ДІЛЯТЬ КОЛГОСП

Кваліфіковано прорахували пай кожного в колгоспі «Дружба» Новоархангельського району. Допомогли в цьому два комп'ютери, які придбало господарство.

Нині кожен трудівник, окрім основного заробітку, одержує дивіденди, нараховані на його пай. Не забули тут і про пенсіонерів. Вони теж стали пайовиками і «стрижуть» купони нарівні з працюючими.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Оказії

НАЛЬОТЧИК У СПІДНИЦІ

28 травня о 17.30 до УВС міста Миколаєва звернулася жінка-стрілець воєнізованої охорони й повідомила, що кілька хвилин тому на прохідній ВО «Зоря», де вона несла службу, невідома жінка, погрожуючи револьвером, відібрала її табельну зброю, потім вийшла на вулицю, сіла на мотоцикл, на задньому сидінні якого чекала дівчинка, і зникла.

Працівники міліції швидко затримали місцевого жителя П., раніше судимого, стрільця воєнізованої охорони міської телеграфно-телефонної станції. Виявилось, він залишив свій пост, пере одягнувся в жіноче вбрання і вчинив розбійний напад. Викрадену зброю і табельний револьвер вилучено.

М. СЕРЬОГІН,
співробітник Центру громадських зв'язків МВС України.

Милосердя

ЛІКАРІ ЩЕ Є. СПАСИБІ!

Цього листа пишуть вам батьки 14-річної Світлани Хохлової, яка хворіє ось уже п'ять років. Внаслідок важко перенесеного грипу вона одержала цілий букет різних болячок, до школи ходила рідко, і ми дуже хвилювалися за неї. Та не про наше лихо хочемо написати, а подякувати.

За час хвороби ми збилися з ніг, куди тільки не зверталися. Лікувалися в запорізькій обласній дитячій лікарні, кооперативі «Свенокс», Одеському санаторії імені Жовтневої революції, але бажаного результату не було. І ось трапилось диво — Світлана потрапила в Молочанський дитячий ревмокардіологічний санаторій у відділення пульмонології і зустріла чуйну порядну людину, висококваліфікованого лікаря Чуєва Сергія Васильовича. Він зумів встановити правильний діагноз, призначити курс лікування і за короткий час поставити нашу доньку на ноги. Хочемо подякувати Сергію Васильовичу, медпрацівникам відділення пульмонології за гарячі серця, золоті руки і добрі душі. Спасибі вам велике, люди в білих халатах. Як добре, що ви ще є.

Батьки Світлани — Анатолій та Ганна Хохлови.

Мелітополь
Запорізької бласті.

ХОДІТЬ, ДІВЧАТА, В ЕКСТРАСЕНСИ

роки на на-
йшов «Тар-
хлопчаки
оєм фільму.
наслідуван-
плачевно —
и на гілку,
ерев дер-
трав
иким тріум-
алась кіно-
іст», в якій
ор, і зару-
навіть справ-
ьє... Тоді ж
журналістики
му не лінь...
шись і нади-
екстрасенсів,
етивів, ба-
стати ними.
йної пошти,
ітки. І най-
их дівчат.
они вразли-
, мають ба-
нтазування,
аві це час-
благо. Коли
вірити в

щось надприродне, самонавіювати, що ти спілкуєшся з неземними силами, може «поїхати дах». Справжнім екстрасенсом чи контактером стають не з власної волі чи забаганки. Це, як говорить президент міжнародного товариства Т-контактерів «НІКА» Надія Ніколаєва з Донецька, дар.

Добре, якщо все добре. Я знаю людей, які пройшли через жахливі випробування, названі відомим нашим читачам сенсетивом Віктором Левчишиним «полігонами». Більшість із них тяжко хворіли, потрапляли в трагічні ситуації і лише якась сила вихоплювала їх в останню мить із пазурів смерті. Не буду розповідати про тих, кого знаю особисто, щоб якось не зашкодити їм, а процитую контактера Валентину Лаврову, якій, за її словами, «було велено відкрити людям таємниці світобудови»: «У 28 років я

Неймовірно, але...

після тяжкої травми місяць валялась у лікарні. Дивом уціліла, ніхто з лікарів не сподівався на щасливий кінець. У палаті мене вважали смертником... Чорна, худа, слаба, шкіра та кістки... Одного разу привидівся сон. Я в ямі і сиплеться на мене пісок, та так, що залишилася тільки голова, а він усе сиплеться і сиплеться. І раптом нахиляється над ямою людина-гігант, простягає свою сильну руку і вихоплює мене на поверхню... Через дві доби мені стало зовсім погано, ноги і руки більше не відчувалися... Біль відійшов, умирати було приємно... Душа наполовину встигла зібратися в дорогу...»

Сімейну людину відкриття в собі надприродного дару може призвести до особистої трагедії. Якщо тебе не розуміє чоловік (дружина), якщо йому набридли твої «шизи», в сім'ї постійна колотнеча, що часто призводить до розлучення.

Треба мати міцну психіку і тверду волю, адже удари можуть бути найнесподіванішими. Недавно серед ночі мені зателефонував знайомий контактер: «Що робити? Вони (тобто вищі сили — О. В.) змушують брати вірьовку і вішатися!» «Як? — здивувався я. — Недавно ж вони тебе так любили!» «Любили, а зараз...» Це була жахлива ніч. Добре, що контактер витримав.

Другий приклад. Чоловік, який іноді проглядав із заплющеними очима лише так звані «мультики», їдучи в тролейбусі, раптом побачив, як із пасажирів зникає верхній одяг, потім — спідній. Затим зникла шкіра і з'явилися живі нутрощі. Чоловікові стало зле, він заплющив очі. Коли ж відкрив, картина повторилася. Кілька днів чоловік знаходився в розладнаному психічному стані, хоча і намагався тримати себе в руках.

Я не маю на меті нагнати жахів, адже для багатьох «полігони» проходять не так болісно. Просто хочеться застерегти, що можуть бути моменти, коли з тобою діється казна-що, коли приходить те неймовірне, що здається справжнім вивихом у психіці, розумовим розладом. І ще хочеться сказати нашим читачам, які дуже цікавляться даною темою: живіть нормальним життям, не намагайтеся зробити із себе другу Джуну, Ніколаєву, других Кашпіровського, Яремича... Коли буде потрібно, воно відкриється саме. Це — як дар художника, поета, композитора. Дар, якому не навчишся, яким би старанним учнем ти не був.

Олександр ВИНОКУРОВ.

увагу

И

ку сьогодні
не знайдеш
кумулятора,
плектуючих
кі підпри-
— «закор-
між ними
бивна стіна
й та вказі-

вок. І так — на кожному кроці.

Що робити? Про це радились на зустрічі в Сумах представники президентів та глави адміністрацій п'яти областей. Вирішили всіляко розвивати горизонтальні взаємини. Підписано п'ятисторонній договір про економічне та культурне співробітництво між сусідніми областями двох держав.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Кримінальна хроніка

В об'єктиві — мафіозі

Розтрощена камера і серйозно травмований один із операторів Донецького телебачення. А почалося з того, що зйомочна група, проїжджаючи мимо, зафіксувала на плівку момент з'ясування стосунків донецьких мафіозі з черговою жертвою. Міцні хлопці вихопили камеру і почали наносити удари оператору. Журналісти, які підоспіли на допомогу, відбили колегу в професіоналів бульварного бізнесу і стали втікати, продовжуючи зйомку другою камерою. Мафіозі кинулися в погоню. На журналістів влаштували засідку навіть у приміщенні міськради, де ті повинні були проводити наступну зйомку. Не дочекавшись, мафіозі ретирувались, розсипаючи наліво і направо погрози. Справою зайнялася міліція.

«ДІЛОВЕ ЖИТТЯ».
Донецьк.

ПОГОДА

2—3 червня у північних і західних областях України переважно без опадів, на решті території подекуди короткочасні дощі, грози, в окремих районах град. Вітер змінних напрямків, 3—5 метрів на секунду, під час гроз поривчастий. Температура вдень 19—24, вночі 7—13 градусів.

По Київській області сьогодні вдень без опадів. Вітер змінних напрямків, 3—5 метрів на секунду. Температура 20—25 градусів.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОРЕНДУ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Цей Закон покликаний забезпечити підвищення ефективності використання майна державних підприємств, організацій шляхом передачі його в оренду фізичним та юридичним особам, створити передумови для можливої приватизації цього майна.

Стаття 1. Завдання Закону

Цей Закон регулює:

організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів;

майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання державного майна.

Оренда майна інших форм власності регулюється положеннями цього Закону, якщо інше не передбачено законодавством України та договором оренди.

Стаття 2. Оренда

Оренда є засноване на договорі строкове платне володіння і користування майном, необхідним орендареві для здійснення підприємницької та іншої діяльності.

Стаття 3. Законодавство про оренду майна державних підприємств та організацій

Відносини щодо оренди майна державних підприємств та організацій регулюються цим Законом та іншими законодавчими актами України, а у випадках, передбачених ними, рішеннями Кабінету Міністрів України, Фонду державного майна України.

Стаття 4. Об'єкт оренди

1. Об'єктом оренди за цим Законом є:

цілісні майнові комплекси державних підприємств, організацій або їх структурних підрозділів (філіалів, цехів, дільниць), за винятком тих, що здійснюють діяльність, передбачену частиною першою статті 4 Закону Української РСР «Про підприємництво». Цілісним майновим комплексом є господарський об'єкт з закінченим циклом виробництва продукції (робіт, послуг);

окреме індивідуально визначене майно державних підприємств, організацій.

2. Законодавчими актами України може бути доповнено перелік державних підприємств, організацій, майнові комплекси яких не можуть бути об'єктом оренди.

Стаття 5. Орендодавці

Орендодавцями є:

Фонд державного майна України — щодо цілісних майнових комплексів, підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що є загальнодержавною власністю;

органи, уповноважені Верховною Радою Республіки Крим та місцевими Радами народних депутатів управляти майном, яке перебуває відповідно у власності Республіки Крим або у комунальній власності;

державні підприємства, організації (з дозволу орендодавців, зазначених в абзацах другому і третьому цієї статті) — щодо цілісних майнових комплексів їх структурних підрозділів (філіалів, цехів, дільниць);

державні підприємства, організації — щодо окремого індивідуально визначеного майна відповідно до законодавчих актів України та своїх статутів.

Стаття 6. Орендарі

1. Орендарями за цим Законом можуть бути організації орендарів, створені членами трудового колективу державного підприємства, організації, їх структурних підрозділів, громадяни та юридичні особи України, іноземних держав, міжнародні організації та особи без громадянства.

2. Особливості оренди державного майна громадянами та юридичними особами іноземних держав та особами без громадянства визначаються законодавством України.

Стаття 7. Ініціатива в укладенні договору оренди

1. Ініціатива в укладенні договору оренди може виходити від членів трудового колективу підприємства, організації або їх структурних підрозділів, фізичних та юридичних осіб.

2. Якщо ініціатива в укладенні договору оренди виходить від фізичних та юридичних осіб, орендодавець зобов'язаний у триденний строк повідомити про здачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій їх трудові колективи.

Стаття 8. Право трудового колективу на вирішення питання про оренду майна державного підприємства, організації

Рішення трудового колективу державного підприємства, організації про оренду майна державного підприємства, організації вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини його членів.

Стаття 9. Організація орендарів

1. У разі прийняття членами трудового колективу рішення про укладення договору оренди особи, які бажають стати орендарями, створюють організацію орендарів.

2. Загальні збори або збори уповноважених організації орендарів обирають її керівні органи, затверджують положення про організацію орендарів, яке підлягає державній реєстрації у виконавчому комітеті Ради народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

3. До реєстрації положення про організацію орендарів у виконавчому комітеті Ради народних депутатів або місцевій державній адміністрації кожен член трудового колективу підприємства, організації має право вступу в організацію орендарів на підставі особистої заяви.

4. Державна реєстрація організації орендарів виконавчим комітетом Ради народних депутатів або місцевою державною адміністрацією проводиться в тридцятиденний строк з дня подачі заяви про реєстрацію за наявності довідки про попередню згоду орендодавця на укладення договору оренди.

5. Організація орендарів набуває прав юридичної особи з дня її державної реєстрації.

Плата за державну реєстрацію організації орендарів стягується в розмірі мінімальної заробітної плати.

6. Створена трудовим колективом організація орендарів має переважне перед іншими фізичними та юридичними особами право на укладення договору оренди майна того державного підприємства, організації, де вона утворена.

7. В положенні про організацію орендарів зазначаються: найменування організації, її місцезнаходження, цілі її діяльності, порядок вступу в організацію і виходу з неї, права та обов'язки членів організації, її органи управління, порядок розподілу доходу (прибутку), умови припинення діяльності організації орендарів.

Стаття 10. Порядок розгляду заяви та проекту договору оренди

1. Організація орендарів, інші фізичні та юридичні особи, які бажають укласти договір оренди майна державних підприємств, організацій, направляють заяву та проект договору оренди відповідному орендодавцеві, зазначеному у статті 5 цього Закону.

2. Орган, якому направлено заяву та проект договору, зобов'язаний розглянути їх протягом тридцяти днів з часу одержання і дати відповідь про прийняте рішення.

3. Укладення договору оренди майна державних підприємств, організацій з іншими фізичними та юридичними особами здійснюється за умови відсутності заяви організації орендарів, створеної трудовим колективом підприємства, організації впродовж двадцяти днів з дня одержання повідомлення про намір орендувати цілісний майновий комплекс.

4. У разі неправомірної відмови від укладення договору, а також неодержання відповіді в установлений строк організація орендарів, заінтересовані фізичні та юридичні особи мають право звернутися за захистом своїх інтересів до суду, арбітражного суду.

5. Будь-яка з заінтересованих сторін має право передати справу до суду, арбітражного суду також у разі недосягнення домовленості щодо змісту договору оренди.

Стаття 11. Істотні умови договору оренди.

1. Істотними умовами договору оренди є об'єкт оренди (склад і вартість майна), строк, на який укладається договір оренди, орендна плата, порядок використання амортизаційних відрахувань, відновлення орендованого майна та умови його повернення, виконання зобов'язань.

2. За згодою сторін у договорі оренди можуть бути інші умови.

3. Умови договору оренди зберігають свою силу на весь строк дії договору і у випадках, коли після його укладення (приведення у відповідність з цим Законом) законодавством установлено правила, які погіршують становище орендаря.

4. Реорганізація орендодавця не є підставою для зміни умов чи розірвання договору оренди.

5. За невиконання або неналежне виконання умов договору оренди сторони несуть відповідальність, встановлену законодавством України та договором оренди.

Стаття 12. Момент укладення договору оренди

1. Договір оренди вважається укладеним з моменту досягнення домовленості зі всіх істотних умов і підписання сторонами тексту договору.

2. У разі передачі спору на розгляд суду, арбітражного суду договір оренди вважається укладеним з моменту набрання чинності рішенням суду, арбітражного суду про укладення договору оренди і на умовах, зазначених у ньому.

Стаття 13. Передача об'єкта оренди

Передача об'єкта оренди орендареві здійснюється у строки і на умовах, визначених у договорі оренди.

Стаття 14. Оцінка об'єкта оренди

Оцінка об'єкта оренди здійснюється за відновною вартістю згідно з методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України і Фондом державного майна України.

Стаття 15. Право орендаря на вибір організаційно-правових форм здійснення підприємницької діяльності

1. Орендар самостійно обирає організаційну форму підприємницької діяльності на основі орендованого майна та затверджує її статут і призначає (обирає) керівника. Статут не може суперечити договору оренди.

2. Порядок створення орендарем підприємства, господарського товариства тощо та їх діяльність регулюються відповідними законодавчими актами України.

Стаття 16. Припинення діяльності підприємства, організації, майно яких передано в оренду

Діяльність підприємства, організації, структурного підрозділу підприємства, організації, цілісні майнові комплекси яких передано в оренду, припиняється як державних з моменту реєстрації у встановленому законом порядку статуту створеного орендарем підприємства, господарського товариства тощо. З цього моменту припиняються і розриваються трудові договори (контракти) з працівниками цього підприємства, організації, структурного підрозділу.

Стаття 17. Правонаступництво при оренді

1. Створене орендарем підприємство, господарське товариство тощо стає правонаступником прав та обов'язків державного підприємства, організації відповідно до договору оренди.

2. Якщо об'єктом оренди є цілісний майновий комплекс структурного підрозділу, створене орендарем підприємство, господарське товариство тощо стає правонаступником прав та обов'язків державного підприємства, організації, пов'язаних з діяльністю цього структурного підрозділу.

Стаття 18. Гарантії прав працівників державних підприємств та організацій, що припинили свою діяльність

Порядок найму працівників на створене орендарем підприємство, у товариство тощо визначається його статутом.

Працівникам державних підприємств, організацій, структурних підрозділів, що припинили свою діяльність відповідно до статті 16 цього Закону і з якими не укладено трудові договори, забезпечуються соціально-правові гарантії, передбачені законодавством України.

(Закінчення на 7-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ОРЕНДУ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» з моменту опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» застосовуються акти законодавства України, оскільки вони не суперечать цьому Закону.

3. Встановити, що правонаступниками за договорами оренди майна державних підприємств та організацій, укладеними до 14 лютого 1992 року з міністерствами і відомствами тощо, є орендодавці, визнані такими відповідно до статті 5 цього Закону.

4. Привести до 1 вересня 1992 року у відповідність з Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» всі договори оренди майна державних підприємств, укладені до введення в дію цього Закону.

5. Кабінету Міністрів України і Фонду державного майна України за погодженням з Комісією Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством підготувати і затвердити:

до 15 травня 1992 року методику оцінки об'єкта оренди, методику розрахунку, граничні розміри та порядок використання орендної плати;

до 1 червня 1992 року нормативний акт про особливості оренди державного майна громадянами та юридичними особами іноземних держав і особами без громадянства.

6. Кабінету Міністрів України до 1 червня 1992 року:

подати у Верховну Раду України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій»;

привести рішення Уряду України у відповідність із Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій»;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, державними комітетами та відомствами їх нормативних актів, які суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
10 квітня 1992 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОРЕНДУ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

(Закінчення. Початок на 6-й стор.).

Стаття 19. Строк договору оренди

1. Строк договору оренди визначається за погодженням сторін.

2. При відсутності заяви однієї із сторін про припинення або зміну договору після закінчення його строку він вважається продовженим на той самий строк і на тих самих умовах, які були передбачені договором.

3. Орендар має переважне право на продовження строку дії договору оренди.

Стаття 20. Обов'язки орендаря

1. За договором оренди орендаря може бути зобов'язано використовувати об'єкт оренди за цільовим призначенням відповідно до профілю виробничої діяльності підприємства, організації, майно яких передано в оренду.

2. Орендар зобов'язаний зберігати орендоване майно відповідно до умов договору, запобігаючи його пошкодженню, псуванню.

3. Орендар зобов'язаний вносити орендну плату своєчасно та у повному обсязі.

4. Орендар здійснює бухгалтерський облік результатів своєї діяльності, веде статистичну звітність і подає її у встановленому обсязі органам державної статистики.

Стаття 21. Орендна плата

1. Орендна плата є фіксованим платежем, яку орендар вносить орендодавцеві незалежно від наслідків господарської діяльності і яка визначається як частина розрахункового доходу від господарського використання орендованого майна.

Орендна плата зараховується до спеціальних рахунків і використовується для фінансування капітальних вкладень.

2. Методика розрахунку, граничні розміри та порядок використання орендної плати визначаються Кабінетом Міністрів України і Фондом державного майна України.

3. Строки внесення орендної плати визначаються у договорі.

4. Орендарям збиткових і низькорентабельних державних підприємств, організацій орендодавець може надавати пільги щодо орендної плати.

Стаття 22. Форми орендної плати

Орендна плата встановлюється, як правило, у грошовій формі. Залежно від специфіки виробничої діяльності орендаря орендна плата за згодою сторін може встановлюватись у натуральній або грошово-натуральній формі.

Стаття 23. Зміна розмірів орендної плати

1. Розмір орендної плати може бути змінено за погодженням сторін.

2. Розмір орендної плати може бути змінено на вимогу однієї із сторін у разі зміни цін і тарифів та в інших випадках, передбачених законодавчими актами України.

3 Орендар має право вимагати відповідного зменшення орендної плати, якщо через обставини, за які він не відповідає, змінилися умови господарювання, передбачені договором, або істотно погіршився стан об'єкта оренди.

4. Спори з цих питань вирішуються у встановленому порядку.

Стаття 24. Суборенда

1. Передача цілісних майнових комплексів у суборенду не допускається.

2. Орендар має право передати в суборенду окремі верстати, обладнання, транспортні засоби, нежилі приміщення тощо, якщо інше не передбачено в договорі оренди.

Стаття 25. Право власності орендаря

1. Передача майна в оренду не припиняє право власності на це майно.

При переході права власності від держави до інших осіб договір оренди зберігає силу для нового власника.

2. Організації орендарів (орендареві) відповідно до Закону України «Про власність» належить право власності на виготовлене на основі орендованого майна продукцію, інше майно, набуте створеним нею (ним) підприємством, господарським товариством тощо, а також на доход (прибуток), одержаний орендарем.

3. Амортизаційні відрахування залишаються у розпорядженні орендаря і використовуються на відновлення орендованих основних фондів.

Право власності на майно, придбане орендарем за рахунок амортизаційних відрахувань, належить власнику орендованого майна, якщо інше не передбачено договором оренди.

Стаття 26. Ризик випадкової загибелі чи пошкодження об'єкта оренди

Ризик випадкової загибелі чи пошкодження об'єкта оренди несе орендодавець, якщо інше не встановлено у договорі оренди.

Стаття 27. Право повного господарського відання створеного орендарем підприємства, товариства

Створене орендарем підприємство, товариство тощо наділяється правом повного господарського відання щодо орендованого майна (в межах, встановлених статутом підприємства, товариства), виробленої продукції, іншого майна, набутого внаслідок господарської діяльності та з інших підстав, не заборонених законом.

Стаття 28. Право на викуп об'єкта оренди

1. Орендар має право на викуп об'єкта оренди, якщо це передбачено договором відповідно до законодавства України.

2. Організація орендарів (орендар) має право на укладення договору оренди з викупом орендованого майна не пізніше трьох років з дня укладення (приведення у відповідність з цим Законом) договору оренди, якщо орендоване майно не віднесено до об'єктів, приватизацію яких заборонено законодавчими актами України та якщо це не суперечить Державній програмі приватизації.

Ціна зданого в оренду з викупом майна, що приватизується, визначається на умовах, передбачених статтею 20 Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств», і включається до договору оренди.

3. Умови викупу (ціна, порядок, строки та засоби платежу) визначаються у договорі оренди відповідно до законодавчих актів України про приватизацію.

4. Орендар має право відмовитися від здійснення передбаченого у договорі права на викуп.

Стаття 29. Припинення договору оренди

1. Одностороння відмова від договору оренди не допускається.

2. Договір оренди припиняється внаслідок:

закінчення строку, на який його було укладено;

викупу об'єкта оренди;

загибелі об'єкта оренди.

3. Договір оренди може бути розірвано за згодою сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірвано за рішенням суду, арбітражного суду у разі невиконання сторонами своїх зобов'язань та з інших підстав, передбачених законодавчими актами України.

Стаття 30. Правові наслідки припинення договору оренди

1. У разі розірвання договору оренди, закінчення строку його дії та відмови від його продовження орендар зобов'язаний повернути орендодавцеві об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорі оренди.

2. Якщо орендар здійснив за згодою орендодавця поліпшення орендованого майна за рахунок своїх коштів, орендодавець зобов'язаний компенсувати йому проведені затрати, якщо інше не визначено у договорі оренди.

3. Якщо орендар здійснив поліпшення орендованого майна без відома орендодавця, орендодавець може компенсувати проведені ним затрати. У разі відмови орендодавця від такої компенсації орендар має право привласнити ті поліпшення, які можуть бути відокремлені від орендованого майна без заподіяння йому шкоди.

Вартість поліпшень орендованого майна, зроблених орендарем без згоди орендодавця і які не можна відокремити без шкоди для майна, відшкодуванню не підлягає.

Стаття 31. Захист права орендаря на орендоване майно

1. Орендареві забезпечується захист його права на майно, одержане ним за договором оренди, нарівні із захистом, установленим цивільним законодавством щодо права власності.

2. Орендар може зажадати повернення орендованого майна з будь-якого незаконного володіння, усунення перешкод у користуванні ним, відшкодування шкоди, заподіяної майну громадянами і юридичними особами, включаючи орендодавця.

Стаття 32. Відповідальність сторін за невиконання обов'язків за договором оренди

За невиконання обов'язків за договором оренди, в тому числі за зміну або розірвання договору в односторонньому порядку, сторони несуть відповідальність, встановлену законодавчими актами України та договором.

Стаття 33. Відповідальність орендаря у разі банкрутства створеного ним підприємства, товариства

Орендар у разі банкрутства створеного ним орендного підприємства, товариства тощо відповідає по боргах підприємства, товариства майном, яке належить йому на праві власності згідно із статтею 25 цього Закону, відповідно до законодавства України.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ

10 квітня 1992 року

Думка спецкора

I щуку кинули в річку. Закордонну

Десь півроку минуло з того часу, як стало відомо, що Міністерство торгівлі довго не протягне. Згодом було уточнено, що часу йому відпущено до першого травня поточного року. Здавалося б, усі бюро по працевлаштуванню мали бути заповнені працівниками колишнього Міністерства, але... Там ви зустрінете будь-кого, тільки не працівників Мінторгу. Що ж спричинило такий феномен: міністерство ліквідовується, а його працівники не поспішають шукати іншу роботу?

Думаю, що про все це в системі Мінторгу знали давно. І навіть більше того, видно який «значний дядько» завітав у гості і сказав, щоб не турбувалися та не переймалися цим клопотом. Мовляв, не тільки не буде скорочення, а й навпаки, дехто піде на підвищення.

Так воно й сталося. Указом Президента України Л. Кравчука було об'єднано тільки-но створене Міністерство зовнішньоекономічних зв'язків та Міністерство торгівлі, і таким чином апарат торгівлі було виведено на нову орбіту. Тепер уже закордонну. І на думку спеціалістів, не останню роль у стимулюванні такого вирішення питання зіграло торгове лобі, що має особливий вплив.

І хоч очолює нове відомство на перший погляд нібито нова людина — Анатолій Воронков, однак доводиться констатувати, що в такий спосіб, по суті, збережено старе Міністерство торгівлі, яке в зв'язку з Указом про комерціалізацію та майбутньою приватизацією торгівлі мало припинити своє існування. А що це так, свідчить система призначення міністрів та заступників у новому відомстві. Для непосвячених скажу, що майже всі затверджені на ці посади — вихідці з Міністерства торгівлі.

Почнемо з міністра Анатолія Воронкова. Подається, що прийшов він на цю посаду з Полтавського облвиконкому, де працював заступником голови. Однак до цього Анатолій Миколайович досить тривалий час працював заступником начальника Полтавського обласного управління торгівлі, керував управлінням організації торгівлі Мінторгу України. Тож у цьому відомстві він людина далеко не нова.

Думаю, що не важко здогадатися, хто ходитиме у його заступниках. Однак для більшої переконливості процитую наказ нового міністра від 26.03.92 р. № 3: «Доводжу до відома, що постановою Кабінету Міністрів України призначені: першими заступниками міністра В. Тимофеєв, Б. Соболєв, заступниками міністра В. Ковтуненко, А. Маковей, В. Чайковський». Тут потрібно сказати, що з усіх перелічених лише Б. Соболєв не має відношення до Мінторгу, а всі інші працювали до цього саме там, хто міністром, а хто — заступником.

Відтак можна дуже легко передбачити, що слідом за ними потягнеться за нашою традицією величенька свита своїх же людей. А вже про те, як керуватимуть зовнішньоекономічними зв'язками України представники тієї структури, що вклала всю душу в справу управління торгівлею в Україні, можна лише здогадуватися.

Звичайно, я не хочу сказати, що в цьому міністерстві всі працівники не заслуговують на довіру. Є й там люди чесні та компетентні. Але я переконаний, що без будь-якого відбору переводити всіх працівників в зовнішньоекономічне відомство недопустимо. А що про такий відбір чути поки що не доводилося, то й пишу цей матеріал.

Втім, дещо виправити ситуацію ще можна. І потрібно. Наприклад, свою незгоду щодо такого злиття висловив на прес-конференції, присвяченій Закону про іноземні інвестиції, народний депутат О. Дунтау. Цю ж думку підтримують іще більше сотні депутатів, що підписалися під запитом, в якому йдеться про неправомірність такого злиття. Хоча, відверто кажучи, віра в те, що хтось завадить номенклатурі Мінторгу посісти зручні місця в новому відомстві, дуже мала. Хіба що Верховна Рада.

Сергій ЛАВРЕНЮК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

А. ГІРЕНКО: «ДЯКУЙТЕ БАГРОВУ...»

З життя колишніх

Після розвалу «честі і совісті епохи» загубився слід секретаря ЦК КПРС Андрія Гіренка. Відшукати його в Москві вдалося з великими труднощами. Хотілося знати, як колишній керівник партії, котрий займався питаннями національної політики імперії, оцінює нинішню ситуацію, в Україні також. Протягом багатьох років він працював у республіці, зокрема першим секретарем Херсонського і Кримського обкомів КПУ.

— Андрію Миколайовичу, міжнаціональні відносини для вас тема не нова. Певно, з досвіду не зовсім успішних поїздок у «гарячі точки» Закавказзя ви можете об'єктивно оцінити події, пов'язані з сепаратистськими тенденціями в Криму?

— Вважаю, що розв'язати кримську проблему можна лише тоді, коли в основу покласти врахування інтересів населення, яке мешкає на півострові, — росіян, українців, кримських татар. Тоді нормально розвиватимуться політичні процеси. Українські ж політики в центрі сповідують, так би мовити, подвійний стандарт. Мовляв, незалежність України — це добре, а незалежність Криму — погано. Звідси початок конфлікту.

— Вибачте, але ж ви змішуєте поняття. Україна була державою, а згодом окремою союзною республікою, навіть у колишньому Союзі за нею визнавали це право. А Крим — всього-на-всього лиш її складова частина, регіон, в якому ви, до речі, були секретарем звичайної обласної парторганізації.

— Якщо вже говорити про державність, то саме Крим і був державою, ханством, а Україна в найближчі минулі століття державою не була. Правда я кажу про це в історичному плані, що теж слід враховувати.

— Ви насмілитесь дати оцінку діяльності нинішнього лідера кримчан Багрова? Він, як відомо, потрапив на високий пост не в ханські часи.

— Персональних оцінок давати не хочеться. Але якщо ви наполягаєте, то скажу: Микола Васильович — людина досить твереза, об'єктивно бачить ситуацію. Він прагне саме врахувати співвідношення інтересів різнородного населення півострова, не мислить розриву економічних зв'язків, наскільки я розумію, і з Україною також. Саме завдяки політиці Багрова тут не виникло серйозних конфліктів. Дякувати треба за це Миколі Васильовичу.

— Навряд чи вашу точку зору поділяють в Україні і в самому Криму. До того ж депутати Верховної Ради висловили в Києві свою думку щодо ролі Багрова в розігруванні кримської карти. Чи можете ви пояснити своє ставлення до позиції нашого Президента, котрий так чітко розставив крапки над «і» в своєму виступі на недавньому пленарному засіданні сесії?

— Повторюю, персональних оцінок хотів би уникнути. Хоча взагалі щодо Леоніда Кравчука відверто скажу: це розумна, високоосвічена людина, вдумливий, послідовний політик. Але останнє моє міркування стосується сьогоднішнього дня. Взагалі ж з ним сталася метаморфоза за останній рік-два. Він змінив бачення перспективи в політиці, що я, за всієї поваги до нього, позитивно не сприймаю. Так, традиції народу, патріотизм — це добре. Можу зрозуміти бажання пройти шлях від печатки до булави. Однак, на мою думку, треба дивитися насамперед у завтрашній день, а не в минуле, не туди, що було 200 років тому.

— Цікаво, як ви ставитеся до тривожної обстановки в Придністров'ї?

— Там нічого радісного не бачу. Уникнути біди можна тільки за умови, що три держави, повторюю, саме три — Росія, Україна, Молдова — спільно, узгоджено підійдуть до вирішення назрілої проблеми.

— Андрію Миколайовичу, ви добре знаєте колишнє політбюровське оточення. Останнім часом виникли чутки, що Володимир Івашко здійснює напівтаємні поїздки по колишньому Союзу, по Україні і начебто рекрутує прибічників для проведення пленуму неіснуючого ЦК неіснуючої КПРС...

— Чуткам не звик довіряти. Щодо Івашка, то зазначу, що це людина законопослушна, яка не насмілиться переступити якусь заборонену межу, зробити щось неординарне.

— Тепер кілька слів про ваше московське життя. Ви знайшли якесь заняття після перевороту?

— Працюю в Спілці підприємців Росії, якою керує Аркадій Вольський, той самий, що свого часу намагався добитися примирення в Нагірному Карабасі. Виконую в основному окремі доручення, пов'язані як із внутрішньою, так і зовнішньою економічною практикою. З колишніми товаришами по роботі в Херсоні, Сімферополі, Києві підтримую зв'язки, але досить рідко, телефоном. На Херсонщині був приблизно півтора роки тому, до кримчан телефоную на свята. Нормальну фізичну і моральну форму стараюсь підтримувати роботою, бо коли зайнятий ділом, то живеться спокійніше, змістовніше. Це дружина вже на пенсії, а я ще на відпочинок не збираюсь, мені всього 56 років. Вашу газету «Голос України» не тримав у руках жодного разу. Інформації про події одержую переважно з тутешніх засобів інформації. Був би радий почитати щось з вашого видання.

Вів бесіду Іван КАЛИНИЧЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

Херсон.

«Враховуючи безвихідність становища, доведену вищими військовими авторитетами, флот знищити негайно.

Ульянов (Ленін)».

[Резолюція на висновку головного морського штабу РСФРР від 24 травня 1918 року].

БУВ вологий листопадовий холодний ранок. Над бухтою і рейдом української військово-морської бази — містом Севастополем — стояв сльозливий туман: плакало українське небо, проводжаючи залишки Чорноморського українського флоту в неволю, плакало від безсилля і віроломства грабіжників, які розкрадали Україну, забирали в неволю її кораблі.

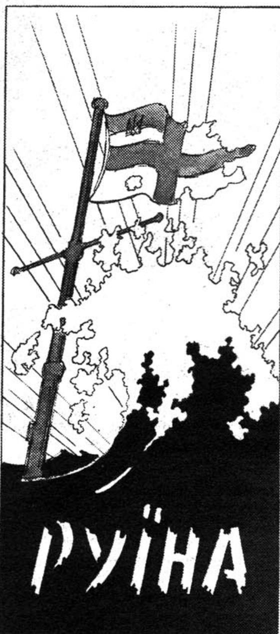
Було 15 листопада 1920 року. Полонені кораблі з чужими андріївськими та триколірними прапорами, що обвисли ганчірками, виходили за межі України, а вів їх останній «Верховний правитель Російської держави», генерал-лейтенант імператорської армії барон Врангель. Він поставив крапку на існуванні флоту України, він вкрав в України два лінкори, два крейсери, десять есмінців, вісім канонірських човнів, дванадцять тральщиків, чотири підводні човни, а всього — 153 військові кораблі, не рахуючи суден торговельного українського флоту. Чого не зміг украсти, Врангель утопив, в тім числі й десять підводних човнів, серед них — три найновіші, недобудовані. І повів він їх під андріївським військово-морським російським стерновим прапором, а гюйс був триколірним прапором імперії, російським, отим, що майорить над Кремлем сьогодні.

А чи був узагалі на Чорному морі український військовий флот?

Адже таке запитання, тепер, у 90-х роках XX століття, ставлять у Москві, Петербурзі, коли вирішується питання про передачу Чорноморського флоту Українським збройним силам і самі, відповідають, словами Бориса Єльцина, мовляв, Чорноморський флот був і залишиться російським!

Чи так це, пане російський Президенте?

Не треба далеко зазирати в сиву історію, пригадуючи морські походи київських князів через Чорне море на Константинополь, на воротах котрого прибив свій щит князь Олег, не треба пригадувати й козачі десантні операції Сагайдачного та Мазепи, коли у своєму палаці тремтів татарський хан, а Оттоманська Порта терміново шукала, що протиставити козацьким «чайкам», а Чорне море було козацьким морем. Природно, що тоді й назви такої не було — Український військово-морський флот. хоч українські військово-морські операції на Чорному морі були.

Повернімося до ближчої історії — в 1918 рік, коли утворилась Українська держава на чолі з гетьманом Павлом Скоропадським. Того ж дня на більшій частині кораблів Чорноморського флоту о 16.00 злинув національний прапор України, і командуючий флотом, віце-адмірал Саблін присягнув на вірність Українській державі, оскільки ще 19 березня 1918 року була відновлена посада головкому флоту.

Але ще раніше, користуючись тим, що в Криму і в Севастополі були більшовики, Ленін зажадав переходу флоту до Новоросійська, прекрасно знаючи, що там флот просто повинен загинути. Однак Ленін свідомо вирішив покінчити з Чорноморським флотом, щоб він не дістався Україні. Тому частина кораблів флоту, підкоряючись наказові Леніна, вирішила йти в Новоросійськ.

29—30 квітня 1918 року (точніше — з вечора 29-го і в ніч на 30-те) із Севастополя під червоним прапором РСФРР вийшли найновіші лінкори того часу «Свободная Россия» і «Воля», допоміжний крейсер-авіаматка, чотирнадцять есмінців, два міноносці, десять сторожовиків і торпедних катерів, на всіх кораблях налічувалося близько 3,5 тисячі матросів та офіцерів (військморів, як тоді називали), і 1—2 травня вони були вже на рейді Новоросійська.

Так почалася перша руїна Чорноморського українського флоту.

За наказом Леніна половину цих кораблів потопили в Новоросійській бухті, за його наказом торпедували й лінкор «Свободная Россия». Половина бойових кораблів, піднявши в Новоросійську український прапор, на чолі з лінкором «Воля» повернулась у Севастополь.

Так український прапор врятував частину Чорноморського флоту.

Червоний прапор більшовиків знищив флот.

Та недовгим був передих для українського флоту.

Після перемоги над Німеччиною й Австро-Угорщиною Антанта вирішила, допомагаючи білому рухові за «єдину і неподільну Росію», очолюваному Антоном Денікіним, зайняти узбережжя Чорного моря. В ніч з 15 на 16 листопада 1918 року об'єднаний флот Франції, Англії, Італії, Греції у складі 10 лінкорів, 9 крейсерів, 10 міноносців під орудою командуючого силами Антанти контрадмірала Амета ввійшов у Чорне море.

Український Чорноморський флот був захоплений і розглядався як воєнний приз, оскільки Антанта відмінила здійснене ще в 1917 році визнання України незалежною державою, хоч уряд Української держави не був у стані війни з Антантою.

Частину кораблів, укомплектованих екіпажами, інтервенти передали Денікіну, зокрема лінкор «Воля», перейменований білими на «Генерал Алексеєв», і крейсер «Кагул», також перейменований на «Генерал Корнилов». Незабаром, під впливом контрнаступу більшовиків і заворушень, що спалахнули на кораблях, інтервенти залишили південь України, попередньо підірвавши гармати севастопольської фортеці, машини на частині українських бойових кораблів, спалили порох у порохових погребах на військових складах, розграбували ці склади, потопили на рейді 10 підводних човнів українського флоту і забрали з собою близько 20 бойових кораблів та допоміжних суден.

Одеса, Миколаїв, Херсон і Севастополь: розграбовано заводи і верфі, вивезено обладнання, розорено порти і склади.

Як під час Кримської війни, похазяйнували держави-союзники на півдні України, держави, котра не була з ними в стані війни, за мовчазної згоди генерала Денікіна.

Це була вже друга руїна українського Чорноморського флоту.

Нову руїну України та її флотові готував поборник «єдиної і неподільної Росії» генерал Денікін, котрого Головнокомандуючий збройними силами Росії адмірал Колчак своїм наказом від 4 січня 1920 року призначив «верховним правителем Російської держави», передавши усі свої повноваження.

Знову були зірвані українські національні прапори на колишніх кораблях українського флоту, а на їх місці з'явився триколірний прапор імператорської Росії та андріївський військово-морський російський прапор, який нині теж намагаються підняти на кораблях Чорноморського флоту. Кораблі вели бойові дії проти українських частин і більшовиків — було втрачено 6 кораблів, а 14 пошкоджено, і це теж руїна українського флоту.

Україна в особі Директорії оголосила 9 жовтня 1919 року війну генералові Денікіну, і він також розглядав усе українське майно — фабрики, заводи, кораблі — як воєнний приз і господарював, як хотів.

Але 3 квітня 1920 року Денікін передав усі свої повноваження генералові барону Врангелю, а той повністю знищив флот України, висадив у повітря доки і верфі Миколаєва, недобудовані судна, а все, що було на ходу, повів у Бізерту під триколірним державним і воєнно-морським андріївським прапорами.

Це була остаточна руїна українського флоту.

Руїна під триколірним російським прапором.

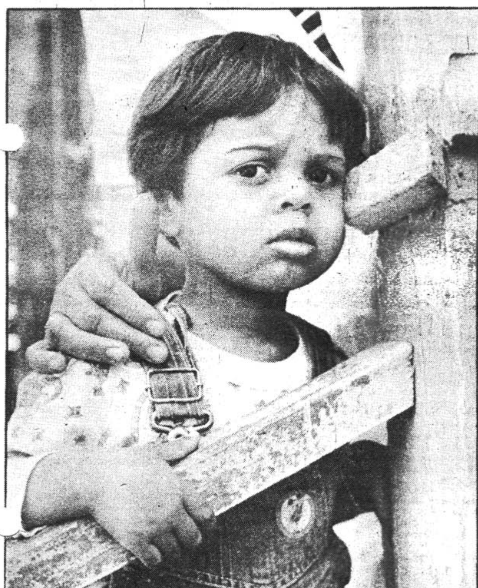
Тож і винних шукати не треба — вони під своїм прапором.

Під прапором «єдиної і неподільної Росії».

Володимир КРАВЦЕВИЧ.

ТИХІ ДІТИ

Першою тут зустрічає нечастих гостей безмежна тривожна, напружена тиша. Тут не чути безтурботного дитячого галасу, грайливого вереску, плачу, сміху. Це дуже вражає, бо неможливо навіть уявити, що там, де живуть 150 малюків, може бути так тихо.

А вони й справді тихі. Тихо розмовляють, тихо граються, тихо співають і взагалі тихо живуть, ніби не наважуються зайвий раз нагадати цьому світові про своє існування. Світові, на який вони дивляться надто дорослими, але чистими очима, дивляться чесно й відверто, бажаючи так сподобатися йому, і в який вони поки що вірять. Вірять у те, що прийде день, найсвітліший у їхньому житті, і подарує тата й маму — найгарніших і найлагідніших. Як ось Танечці, сім'я якої знайшлася аж у далекій Америці, чию батьківську любов аж ніяк не зменшило каліцтво дівчинки. Яша став шостою дитиною в бельгійській сім'ї, в якій, сподіваємося, хлопчик назавжди забуде про своє сирітське минуле. Не згадати нині усіх, кому веселим сонячним зайчиком усміхнулася доля. І хоча більшість з них живе не там, за океаном, а тут, поруч з нами, у великій столиці, все одно вони із тих, кому пощастило. До речі, місто ні в чому не відмовляє мешканцям Будинку дитини, який «сховався» у затишному передмісті. Та борг тяжкий йому все одно не сплатити, поки відчуватиме на собі цей погляд, в якому чорним павуком сплелися тиха печаль і велика надія на те, що і у них усе попереду. Буде і ненина ласка, і батькова сила, буде дім свій і хліб на столі. Не державний, а домашній, і буде пісня, — радісна, дзвінка, крилата...

Алла РОМАНЧУК.
Фото Віктора МЕДИНСЬКОГО.

На фото: мешканці київського Будинку дитини та їхні вихователі.

Спеціально для «Голосу України»

Чи стане Туркменистан «другим Кувейтом»?

Інтерв'ю Олександра ДОДОНОВА, заступника Голови Верховної Ради Туркменистану

— Багато розмов точиться про те, яку модель — іранську чи турецьку — обере та чи інша суверенна держава Середньої Азії. Туркменистан вважають прихильником другого варіанту.

— Щодо нас подібні міркування неприйнятні. Ми шукаємо свого шляху. Він може бути дещо складнішим чи довшим, ніж будь-який інший, але це буде наш власний вибір.

Досвід Туреччини для нас, звичайно, кращий, бо є багато спільного в історії, звичаях, релігії, мовах турецького і туркменського народів. Але йдеться не про сліпе наслідування з нашого боку.

Один лише приклад. Готуючи проект нової конституції, ми не стали копіювати турецький варіант державного устрою, коли, зокрема, прем'єр-міністр має значні повноваження. У нас вони належатимуть президенту, який очолюватиме уряд.

— Неможливо побудувати нове життя на фундаменті старих законів. Які в цьому зв'язку нововведення уже розпочато парламентом Туркменистану і чого ще можна чекати?

— Я уже згадав про проект нової конституції. Він опублікований, іде обговорення. Передбачається створити щось на зразок двопалатної системи парламенту. Верхня — Халк Маслахати (народна рада), яка буде збиратися в міру потреби не менше одного разу на рік для опрацювання рекомендацій про основні напрями економічного, соціального, політичного розвитку країни, ратифікації і денонсації угод про міждержавні союзи та інші утворення і т. д. І нижня палата — меджліс, який буде працювати на постійній основі і зосередиться на виробленні нових законів. До складу меджлісу ввійдуть п'ятдесят законодавців - професіоналів, хоча не обов'язково юристів.

Завданням першорядної ваги ми вважаємо прийняття серії документів з питань економічної реформи. Частину з них ми прийняли на останній, лютневій, сесії. Частину розглянемо у травні. Ми, наприклад, уже узаконили найману працю, право будь-якої особи (незалежно від громадянства!) брати участь у приватизації власності на території Туркменистану. Завершується робота над законом про іноземні інвестиції та над іншими.

— Чи зазнаєте ви тиску опозиції в діяльності парламенту?

— Про яку серйозну опозицію можна вести мову, якщо ніяких партій, окрім Демократичної, у нас немає. Інша справа — невдоволені, скривджені чимось у минулому. Вони є, як і у будь-якому суспільстві.

— На відміну від інших регіонів колишнього СРСР, Туркменистан уникнув етнічних конфліктів, зберіг стабільність у суспільстві. Як пояснити такий феномен?

— Ми ніколи не поспішали підхоплювати новації, що зароджувались у центрі. Виходили з принципу: добра добувши, іншого не шукай. Це оберігало керівництво республіки від необачних кроків, а народ — від невдоволення з цього приводу.

В інших випадках нас рятували від потрясінь запобіжні заходи. Поки в інших регіонах тільки закликали до оренди, ми її вже ввели. На даний момент в основному вся земля має свого хазяїна. Знаменно, що в сільському господарстві, принаймні — в рослинництві, спаду не відбулося.

Ми дуже цінуємо морально-психологічний клімат, що склався в республіці. Громадяни довіряють керівництву, керівництво вірить у своїх громадян. Без цього неможливо чогось добитися.

— Як ви ставитесь до твердження про те, що Туркменистан може стати «другим Кувейтом» за своїм багатством і за рівнем життя населення?

— Такі твердження небезпідставні. При такому природному багатстві, що його має Туркменистан, нам просто гріх жити у злиднях. Величезний прибуток можуть дати газ, нафта, бавовна, мінеральна сировина.

Але потрібен час і чималі інвестиції, щоб одержати бажаний результат.

— Спасибі за інтерв'ю.

Юрій КУШКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

А ПОПЕРЕДУ ВАЖКІ БУДНІ

Історія розпорядилася так, що саме 28 травня і в Азербайджані, і у Вірменії святкували День незалежності. Репортаж про це наших власних кореспондентів пропонуємо вашій увазі.

Подробиці

Ара Меліксетян з Єревана:

Уперше за останнє десятиліття вірменський народ святкував справжню незалежність своєї держави, затверджену у вересні минулого року всенародним референдумом. З раннього ранку в Єревані розпочались торжества, які можна порівняти з першотравневими заходами. Мабуть, єдина відмінна риса нинішнього свята трудящих була в тому, що все цього дня було національним. Національна армія, яка організувала військовий міні-парад на головній площі столиці, національні творчі колективи, котрі брали участь у грандіозній культурній програмі, підготовленій міськими властями, національна кухня на вулицях Єревана. Майже дванадцять годин не змовкала музика на площі Республіки. Повсюди панувала святкова атмосфера, незважаючи навіть на величезні черги біля магазинів. Не затьмарила свята й опозиція, чого побоювався багато хто. Хоч одна з опозиційних політичних партій і провела мітинг цього дня, проте його учасники утрималися від критики нинішнього керівництва. Народні гуляння завершилися святковим феєрверком пізно ввечері о 22-й годині. Одним словом, свято незалежності у Вірменії пройшло досить урочисто. Та попереду — будні незалежності, в яких поки що дуже мало веселого. Республіка в кільці блокади, майже вздовж усього її кордону тривають бойові дії, у катастрофічному становищі.

Ровшан Алієв з Баку:

Цього травневого дня 74 роки тому було проголошено незалежну Азербайджанську Демократичну Республіку. Але через два роки Червона Армія, підтримана місцевими більшовиками, захопила владу й розігнала парламент.

Експерти порівнюють нинішню ситуацію Азербайджану з тодішньою. Після прямої інтервенції російських більшовиків за радянським Азербайджаном лишилося всього 89 тисяч квадратних кілометрів територій, оскільки Зангезурську губернію Азербайджанської Демократичної Республіки (смуга, що відділяє Нахічевань від решти території Азербайджану) було передано «братній Радянській Вірменії».

Тепер одна сьома частина територій колишнього Радянського Азербайджану під загрозою. Нагірна частина Карабаху та Лачинський район уже окупували озброєні формування Вірменії. Внутрішня обстановка в республіці так само нестабільна. Я попросив нового міністра внутрішніх справ Іскандера Гамідова прокоментувати нинішню ситуацію. Він сказав, що в останні дні активізувалися дії підривних елементів. За даними міністерства, російська спецслужба навіть доручила своїм емісарам «хай там що, але не допустити проведення президентських виборів». Уже заарештували активних агентів Головного розвідувального управління. А сорока двох співробітників ГРУ виставили з республіки.

Світова преса про нас

Фінляндія дивиться на Україну як на важливого торгового партнера. З країн СНД за рівнем товарообороту вона знаходиться після Росії на другому місці, а укладена в ході візиту М. Койвісто угода про торгово-економічне співробітництво аналогічна документові, підписаному Фінляндією з Росією. Фінляндія в розвитку торгово-економічних зв'язків з Україною виходить з того, що остання взяла на себе зобов'язання виплатити свою частку зовнішньої заборгованості, яка залишилася від колишнього Радянського Союзу.

Фінське телеграфне бюро.

• • •

Неофіційна позиція України — вичікувати, поки СНД зникне сама собою в багні історії, не перетворюючи її долю в черговий привід для чвар із Москвою. Разом з тим українським керівникам доводиться враховувати рекомендації емісарів Міжнародного валютного фонду й Всесвітнього банку, які виступають за збереження єдиної валютної зони на території колишнього СРСР, хоча в принципі вони не заперечують проти введення національних грошових одиниць.

«Ліберасьйон» (Франція).

• • •

Європейське співтовариство настільки серйозно сприймає загрозу конкуренції у сільському господарстві з боку нових республік (СНД), що вже обмірковує можливість нової появи на світовій арені «житниці України».

Але в жодному з цих розрахунків не відбито такого тривожного факту: збитки, завдані екології, перетворили Радянський Союз на пустелю з тому, що стосується сільського господарства. Треба буде багато років, перш ніж Росія й Україна зможуть забезпечити своє населення продуктами, й мине чимало часу, перш ніж вони знов перетворяться на реальних конкурентів у галузі сільського господарства.

«Уолл-стріт джорнел» (США).

• • •

За п'ять місяців після створення співдружності незалежних Держав відносини між колишніми республіками СРСР аж ніяк не з'ясовані. Роздратування Росії проти України досягло межі. Починають подейкувати про нову слов'янську «холодну війну». Росіяни, які мають географічну перевагу, можуть чинити ефективний тиск на своїх нових партнерів. Що стосується проблеми озброєнь, то росіяни користуються підтримкою західного світу, і хоча вона видається їм недостатньою, але, судячи з усього, повернення тактичних ядерних озброєнь у Росію — питання вирішене.

«Фігаро» (Франція).

Проблеми

ЗАЛИШТЕ ПАМ'ЯТНИКИ У СПОКОЇ

Глава алма-атинської міської адміністрації З. Нуркадилов виступив по столичному телебаченню із зверненням до жителів. Зупинившись на складностях періоду, що переживається, він докладно розповів про політичну і економічну ситуацію, що склалась у місті. Давши критичну оцінку «сучасним аргументам в суперечці» — страйкам і голодуванню, глава адміністрації заявив, що демократія — це не влада натовпу... Ніякими благородними цілями не можна виправдати екстремізм, протизаконні дії. Звичайно Фелікс Дзержинський — особистість далеко не бездоганна, але коли натовп натягає на шию його кам'яної копії зашморг і стягує з постаменту — це самоправство. Нікому не дозволено чинити самосуд над історією. Нуркадилов запропонував ревізувати скульптурну символіку минулих років, виявити історичну, наукову і культурно-естетичну цінність пам'ятників, встановлених в Алма-Аті. А деякі з них звезти в одне місце й організувати там музей, написавши на кожному пам'ятникові, хто є хто.

Глава столичної адміністрації переконаний, «що минулими бідами й образами жити не можна. Нам нічого ділити сьогодні з тими народами, які не з власної волі живуть на нашій землі. У нас з ними одні проблеми». Він висловив надію на те, що у стосунках між людьми, як і раніше, будуть зберігатися спокій та розсудливість.

Тетяна КОСТІНА.

Алма-Ата.

Фотофакт

На ділянці формування Осиповицького заводу автоагрегатів, що в Білорусі, як у тому джазі, — одні жінки. Чоловіки, мабуть, на цій роботі не витримують: цех нашпигований отруйними смолами, розчинниками, всепроникною пилюкою, та й праця тут монотонна й неприваблива.

На знімку: за брудним респіратором не видно й жіночого обличчя, ніжного й красивого. Терпіння — велика доброчинність, але й нею не варто зловживати. Особливо, коли це стосується жінок, і не лише білоруських, а й усіх представниць прекрасної статі, що живуть на величезній території СНД і мріють про своє щастя.

Фото Сергія ГРИЦА.

Експрес-новини

Бої у столиці Боснії і Герцеговини Сараєво вщухають. Сербські і мусульманські ополченці домовилися про перемир'я, яке вступило в силу учора ввечері. Представники ООН досягли також миру в хорватському портовому місті Дубровнік. Економічні санкції Ради Безпеки дали про себе знати у Сербії і Чорногорії чергами біля бензоколонок у районі Белграда, а також припиненням повітряного сполучення з більшістю країн світу.

* * *

У Римі відкрилася мирна конференція з приводу подій у Нагірному Карабасі. Глава італійської делегації на Нараді з безпеки і співробітництва в Європі Армелліні оголосив, що в конференції візьмуть участь одинадцять членів НБСЄ.

* * *

Відкрито сесію країн — членів Західноєвропейського союзу, на якій обговорюються відносини зі Сходом Європи. Польща, Угорщина й Чехо-Словаччина направили на сесію спостерігачів. На порядку денному сесії стоять питання розширення складу організації та стабілізації становища в Європі. Прийняття Греції до складу союзу відкладено у зв'язку з її невизнанням Македонії. Після сесії відбудеться конференція Західноєвропейського союзу на міністерському рівні.

* * *

Міжнародний комітет з контролю над експортом (КОКОМ) проводить дводенну нараду в Парижі. США і ФРН висловилися за прийом до координаційного комітету КОКОМ, що складається з представників 17 країн, колишніх республік СРСР і східноєвропейських держав.

* * *

Поліція у Байоні на півдні Франції заарештувала кілька підозрюваних учасників і прихильників баскського сепаратистського угруповання ЕТА, а також ймовірного його керівника Бельбао. За 23 роки боротьби ЕТА за незалежність басків було вбито майже сімсот осіб.

* * *

Представники екологічних рухів 34 країн закликали державних керівників майже ста країн, які візьмуть участь у міжнародній екологічній конференції на найвищому рівні, що відкриється у Ріо-де-Жанейро, не допустити її провалу. Судячи з всього, відзначають представники «зелених», конференція не дасть ніяких результатів, і наслідки для планети від цього будуть досить тяжкими.

* * *

У Єрусалимі триває розгляд апеляції у справі Дж. Дем'янюка, якого звинувачують у злочинах в одному з нацистських концтаборів. У 1988 році ізраїльський суд визнав його винним у тому, що він відав газовою камерою у концтаборі під прізвиськом «Іван Грозний», і виніс вирок на страту. Проте захист Дем'янюка подав докази одинадцяти свідків, які визнали іншого в особі «Івана Грозного».

* * *

Сотні людей пройшли маршем у Торонто на знак пам'яті про загиблих три роки тому на пекінській площі Тяньаньмень. Канадці, переважно китайського походження, принесли білі гвоздики, які символізують смерть, до консульства КНР.

* * *

Південна Корея заявила КНДР, що загальні відносини між північчю і півднем навряд чи покращаться за відсутністю угоди про взаємну інспекцію ядерних об'єктів. Про це повідомив прем'єр-міністр Республіки Корея Тен Вон Сік у посланні прем'єру Адміністративної ради Північної Кореї Йон Хьон Муку.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Народився в 1937 році в Стамбулі. За фахом — політолог. З 1961 по 1963 рік третій, другий секретар економічного департаменту МЗС Туреччини. 1961—1964 роки — другий секретар Посольства Туреччини в Будапешті. До 1967 року — віце-канцлер Турецької Республіки в Лівані. З 1970 року працював у Посольстві в Тель-Авіві. 1973—1974 роки — Генеральний консул у Дюссельдорфі. З 1976 по 1978 рік — співробітник Посольства в Тегерані, з 1978 по 1980 роки — в Алжирі. З 1983 року обіймав посаду Генерального консула в Гановері. 1988—1990 роки — начальник консульського відділу МЗС Туреччини, потім помічник генерального директора управління консульських, юридичних і соціальних справ МЗС Туреччини, гендиректор цього управління.

23 квітня 1992 року вручив вірчі грамоти як Надзвичайний і Повноважний Посол Турецької Республіки в Україні.

Одружений, має сина, який навчається у США.

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

ЧОРНЕ МОРЕ БУДЕ МОРЕМ МИРУ

Наш співрозмовник — Надзвичайний і Повноважний Посол Турецької Республіки в Україні Аджар ГЕРМЕН

Віхою в історії наших відносин став візит до Туреччини Президента України Л. Кравчука. Розвиткові цих зв'язків значною мірою прислужаться документи, підписані під час візиту. Важливою подією ми вважаємо візит до нашої країни Голови Верховної Ради України І. Плюща. Це, мабуть, і є найкращим свідченням наших дружніх зв'язків, що й надалі розвиватимуться.

— Чим ви плануєте займатися у плані їх подальшого зміцнення і розширення?

— Ми дуже зацікавлені в розвитку з Україною економічних і культурних зв'язків на благо наших народів. Ми знаємо, що ваш уряд планує відкрити Посольство України в Анкарі. І зробимо все від нас залежне, щоб це відбулося якнайшвидше.

Очевидно, що після підписання в липні у Стамбулі договору про торговельні відносини між Україною і Туреччиною ми й розпочнемо великомасштабне налагодження безпосередніх міждержавних зв'язків.

— Який інтерес для вас має Україна у сфері торгівлі?

— Дуже великий і довгостроковий. Наші приватні компанії мають можливість вкладати кошти у вашу економіку. Організовуються спільні підприємства з експорту→імпорту. У нас, зокрема, є досить великий потенціал у сфері житлового будівництва.

За згодою з вашим урядом ми можемо відкрити при вузах України відділення турецької мови. На сьогодні десять студентів з Туреччини навчаються у медичних навчальних закладах України.

Але наш інтерес до зміцнення зв'язків з Україною не може стояти на хиткому грунті. Заважає відсутність офісу Посольства. Це для нас дуже важливо. Ми можемо побудувати його, за умови належної підтримки вашого уряду. Я сподіваюся, що уряд України докладе всіх зусиль, щоб якнайшвидше вирішити це питання і надати нам офіс, достойний наших відносин. Хочу запевнити, що Посольство не стоятиме без роботи...

— Розкажіть, будь ласка, про себе, чим ви займаєтеся в години дозвілля?

— У столиці України я перебуваю з 16 квітня, нещодавно сюди переїхала моя дружина пані Зеймет Гермен. Хочу висловити велику подяку всім урядовим особам у Києві за теплий прийом.

Щодо дозвілля, то я не можу сказати, що воно в мене є. Оскільки навіть ще не визначився з графіком роботи. Дуже поспішаю відкрити Посольство. Нині комплектую його штат, шукаю фахівців із знанням англійської, української і російської мов, щоб мати можливість одержувати інформацію про Україну з першоджерел і знати, що саме ви говорите про нас. Така інформація нас дуже цікавить.

— Дякуємо за бесіду.

Інтерв'ю провів Артем ПРОХОРЕНКО.

БОНЖУР, ФРАНЦІЄ!

Хороші вісті

Сьогодні в Києві починаються Дні культури Франції в Україні, яка, за свідченням французької сторони, стала першою серед республік колишнього СРСР, де проводиться подібний захід.

Виступаючи на прес-конференції з нагоди відкриття цього французько-українського свята, міністр культури України Л. Хоролець наголосила на тому, що культурні зв'язки між двома народами дедалі міцнішають. Свідченням цього є робота в Києві Французького культурного центру, створення Українсько-французької культурної асоціації у Львові та двох таких асоціацій у Парижі і, звичайно, проведення самих Днів культури.

Представляючи програму Днів, виступив Посол Франції в Україні Ю. Перне. Він повідомив, що захід здійснюватиметься в трьох напрямах. По-перше, це декада мистецтва Франції (музичні й танцювальні концерти, художні виставки), яка урочисто розпочнеться в Національному театрі опери і балету урочистим відкриттям і виступом балетної трупи з Тулузи. Вона триватиме до 12 червня.

По-друге, з 8 по 12 червня відбудуться науково-технічні та економічні семінари за участю спеціалістів двох країн.

І по-третє, в тих самих числах у готелі «Інтурист» французи будуть знайомити нас із секретами своєї кухні (чи можна взагалі уявити собі Дні Франції без цього!).

Варто зазначити, що до участі в найрізноманітніших заходах широко залучено й українські театри, художні

колективи, артистів.

Але чи зможуть вони колись так само щиро представити нашу культуру у Франції? На це запитання пан Посол відповів так: треба спочатку подивитись, як пройдуть Дні французької культури в Україні, набути досвід, а вже потім говорити конкретніше.

А поки що всім, кого цікавить французька культура, радимо уважніше дивитись на афіші і стежити за повідомленнями.

Олексій ЄВСІКОВ.

Контакти без контрактів

РОЗВІДКА ДЕЛЕГАЦІЄЮ

Нещодавно з офіційним візитом у столиці Киргизстану побувала японська делегація на чолі із заступником прем'єр-міністра, міністром закордонних справ Японії Міхіо Ватанабе. Відбулися зустрічі з Президентом Аскаром Акаєвим та іншими державними діячами.

На них киргизстанська сторона зазначила, що до останнього часу республіка продовжувала за інерцією рівнятися на Захід. Сьогодні ж Киргизстан усвідомлює своє «азіатське походження» й надає важливого значення розвиткові відносин з Туреччиною, Іраном, Японією та іншими азіатськими країнами. Про це було заявлено й на недавній зустрічі у Бішкеці глав держав Середньої Азії й Казахстану. Але ні в якому разі не можна розцінювати прагнення мусульманських держав до інтеграції як противагу відносинам між країнами СНД, котрі як і досі, залишаються одними з головних партнерів Киргизстану.

На зустрічі обговорювалися шляхи економічного й науково-технічного співробітництва між двома країнами, у тому числі й питання підготовки кадрів. Потім відбулася церемонія передачі японської гуманітарної допомоги для дитячих дошкільних закладів і лікарень Киргизстану.

Як зазначалося по закінченні візиту, якихось довгострокових договорів на державному рівні сторони поки що не підписали.

Євген ДЕНИСЕНКО.

По Латинській Америці

● З проханням розглянути на своєму засіданні та засудити блокаду й терористичні акти, які й до сьогодні здійснюють проти Куби власті США, звернувся до Ради Безпеки ООН уряд цього карібського острова.

Недавно світове співтовариство, у тому числі Сполучені Штати, рішуче засудило міжнародний тероризм. Зокрема, вдалося до широкомасштабних санкцій проти Лівії, громадяни якої винні в загибелі літака авіакомпанії «Пан Амерікен» над Шотландією. Тим часом, говориться в документі, непокараним залишився один із страшних злочинів, організований кубинськими контрреволюціонерами за участі ЦРУ США. А саме вибух на борту цивільного кубинського літака поблизу острова Барбадос у жовтні 1976 року, внаслідок чого загинули 73 пасажири. Двоє злочинців, які підклали бомбу в авіалайнер, перебувають на свободі. Один з них, Орландо Бош, спокійнісінько проживає на американській території під захистом властей США.

Ці факти, вважає уряд Куби, не можна ігнорувати. Рада Безпеки ООН повинна засудити цей та інші антикубинські терористичні акти, за які несуть відповідальність і Сполучені Штати. Злочинець має бути виданий Кубі й нести відповідальність згідно із законом.

● Країни Центральної Америки, а також Еквадор та Венесуела висловили занепокоєння з приводу рішення Європейського економічного співтовариства встановити квоти і на 20 відсотків підвищити мито на імпорт бананів до Західної Європи. На їхню думку, такі заходи завдадуть серйозної шкоди економіці Латинської Америки, спричинять економічні санкції у відповідь.

● Палата депутатів бразильського парламенту обговорює проект нового закону, який забороняє сенаторам, депутатам, губернаторам, міністрам і керівникам державних установ приймати будь-які подарунки не тільки під час перебування на своїх посадах, а й протягом десяти років по тому. Цей законопроект, який місцева преса охрестила законом «про білі комірці», викликав неабияке незадоволення багатьох депутатів. За їхніми словами, він є просто «драконівським».

За повідомленнями інформаційного агентства Пренса Латіна.

Шлях, істина, життя

ПОНЕВОЛЕНЕ БРАТСТВО

«Якщо на початку нашої діяльності домінуючими були випромінювання світла, любові, радощів, не зважаючи на передчуття майбутніх випробувань, то нині страх заступив усе інше. І зовсім інші енергії панують тепер на ваших проповідях, у ваших молитвах, у тих страшних риданнях, що межують з істериками, після яких багатьом стає по-справжньому зле. Я й сам ридав, і можу сказати, браття мої, це не сльози очищення». Так писав колишній член релігійної общини «Велике Біле Братство» до своїх братів і сестер.

ЦЯ ТРАГЕДІЯ — РЕЗУЛЬТАТ ДУХОВНОГО ГОЛОДУ, СПРИЧИНЕНОГО АТЕЇСТИЧНИМ СІМДЕСЯТИРІЧЧЯМ. РЕЗУЛЬТАТ РЕЛІГІЙНОГО НЕВІГЛАСТВА: РАНІШЕ МИ НЕ ВІРУВАЛИ ЗОВСІМ, НИНІ ВІРУЄМО В УСІХ І ВСЯ.

«БІЛЕ БРАТСТВО», ЗАСНОВАНЕ ЮРІЄМ КРИВОНОГОВИМ, СТАЛО ПАСТКОЮ ДЛЯ ЛЕГКОВІРНИХ, ЯКІ ШУКАЛИ СЕНС ЖИТТЯ, А СТАЛИ ІГРАШКАМИ В РУКАХ АФЕРИСТІВ.

НЕ ЗАБУВАЙМО ІСУСОВОГО: «СТЕРЕЖІТЬСЯ ФАЛЬШИВИХ ПРОРОКІВ, ЩО ПРИХОДЯТЬ ДО ВАС В ОДЕЖІ ОВЕЧІЙ, А ВСЕРЕДИНІ ВОВКИ ХИЖІ. ПО ЇХНІХ ПЛОДАХ ВИ ВПІЗНАЄТЕ ЇХ...»

ДІЯЛЬНІСТЬ цього братства стала причиною трагедій багатьох людей. Матері не знають, де їхні діти, котрі покинули рідний дім, сім'ї, і невідомо, де живуть і на що існують. Чи здорові, чи живі — один Бог знає.

На жаль, неквапно розслідують справу відповідні органи, не поспішають спеціальна комісія міськвиконкому і її куратор М. Соловей. Можуть не встигнути...

Очевидно, трагедія ця — результат духовного голоду спричиненого атеїстичним сімдесятиріччям. Результат релігійного невігластва: раніше ми не вірували зовсім, нині віруємо в усіх і вся — у чаклунів, екстрасенсів, астрологів, спасителів, віруємо, до кінця не з'ясувавши, хто вони? Ми забуваємо Ісусове: «Стережіться фальшивих пророків, що приходять до вас в одежі овечій, а всередині вовки хижі. По їхніх плодах ви впізнаєте їх...»

Плоди вже маємо...

Нині «Велике Біле Братство» майже в підпіллі. Уже рідко побачиш білі сутани на Хрещатику чи залізничному вокзалі столиці: не чути й «Харе Крішна». Дехто таки, в Києві, й причаївся, дехто живе у лісах, навіть у Карпатах. Інші збираються летіти в Єрусалим: «Ми скажемо «Юсмалос», і нас пропустять у літак» Останнє — вже явне порушення психіки. Трагедія вступила у вирішальну фазу.

Велике Біле Братство «АТМА» з'явилося в Києві в 1990 році як незалежна релігійна община Втаємничених. Її засновники — Великі Втаємничені Юоанн Свамі (він же патріарх) і Марія Деві (вона ж первосвященик), які прийшли до нас з місією Ісуса Христа, щоб явити людству останній Заповіт Божий і піти через три з половиною роки, прийнявши мученицьку смерть за гріхи землян. — так писалося в газеті «АТМА». «Останній заповіт Божий» — це програма ЮСМАЛОС. Про неї далі. А от з великими Втаємниченими корисно познайомитися ближче.

Коли два роки тому кандидат технічних наук Юрій Кривоногов заснував Братство, ніхто з грішних землян ще не відав, що він не абихто, а сам Іван Хреститель (для початку). Не знав цього й сам пророк Кривоногов — істина відкрилася йому пізніше (мабуть, був глас з небес). Той-таки, мабуть, «глас» підказав Хрестителю, що він повинен знайти Діву Марію. І невдовзі Богородиця була знайдена... в Харкові: заради спасіння людства вона покинула чоловіка й дитину та подалася до Києва. До речі, Кривоногов, ще до прийняття тягара божественної місії, з цікавістю ставився до жіночої статі і був двічі одружений, але, як пояснював братії, шлюби ті — лише невдалі пошуки Богородиці.

Отже, знайшовши один одного, порозумілися оці «божественні» особи й нареклися Юоанном Свамі та Марією Деві. Третім, заочно, взяли Ісуса Христа. Так утворилася Вічна Тріада. Сумісне життя Юоанна і Марії дало, очевидно, додаткову духовну наснагу, активізувало біоенергетичну діяльність і розкрило їм очі на деякі елементарні речі. Виявилося, що вони не якась там випадкова пара, а в минулі приходи на землю були Адамом і Євою, князем Володимиром і княгинею Ольгою, Києм і Либіддю, навіть

Ромео і Джульєттою. Остання ж «історична» роль Свамі — цар Микола II. І взагалі «періодична поява Нових Учителів і нових учень є необхідною умовою всього живого», — писав Кривоногов, маючи на увазі, зрозуміло, себе.

Але це з'ясувалося вже пізніше, в процесі розвитку «вчення ЮСМАЛОС». Розшифрую, що ж то за символ. ЮС — перші букви його імені. МА — перші дві букви її імені. ЛОС — планетарний Логос Ісус Христос. Так-от, два роки тому Юрій Кривоногов ще не почував себе ні Адамом, ні Давидом, а був цілком мирським кібернетиком, очолював Інститут душі «АТМА». А Марина Цвігун тоді, по приїзді в Київ, стала кореспондентом газетки «АТМА». І коли брала інтерв'ю в Юрія Андрійовича, то почула, що «наприкінці цього століття наша країна в числі перших вступить в епоху «золотого віку». Столицею держави нової людської формації стане одне з найдревніших міст — Київ. І «Біле Братство» поставило собі за мету готувати до цього часу людей. І члени общини, співаючи свої мантри на вулицях Києва, вивчаючи моральні основи християнства, ще не палили вузівських дипломів, не тікали з дому, не кидали навчання у школах та інститутах. Ще не знали, що патріарх їхній — то дух Адама. А матері й сім'ї братів та сестер братства ще не бачили нічого поганого в захопленнях дітей. Звучала увертюра.

Слухаючи спогади людей, які порвали з братством, втомлені розповіді матерів (скільки разів вони розповідали це по різних інстанціях), я не раз ставив запитання: що це — добре продумана брудна авантюра чи наслідок психічного зсуву у Кривоногова? Бо якщо цілком зрозумілий його інтерес до великих сум грошей, які він одержував від численних пожертв і продажу літератури, то зовсім незрозуміло, навіщо йому муки дітей, сімейні трагедії, божевільні заклики до самопожертви? «Будьте готові розлучитися зі своїм ті... дом!» — наказував Учитель. І паства була готова.

Сьогодні в київській общині нараховується кілька сотень членів «Білого Братства». Більшість — це в основному психічно незагартовані, ще зовсім юні: не замислюючись виконають будь-який наказ Кривоногова. А у відповідь на активізацію батьківського «руху відчаю» наприкінці минулого року община прийняла звернення «До офіційних і громадських організацій м. Києва», в якому висловила «обурення нечистими витівками противників» їхнього братства, наголошуючи на абсолютно «правовому характері діяльності», якою не порушуються вимоги Закону «Про свободу совісті і релігійні об'єднання». Далі у зверненні написано: «У протидію домислам ми заявляємо, що ні ми, ні наші діти, не зазнавали ніяких насильницьких дій з боку служителів братства, а виключно добровільно, за покликом свого серця, вливаємося в його ряди, сповідуючи віру в Господа ЮСМАЛОС і Божественну Трійцю ЮСМАЛОС. Ми любимо священиків і апостолів Білого Братства, повністю довіряємо їм, готові, якщо знадобиться, віддати **життя за духовних учителів Юоанна Свамі і Марію Деві... і заявляємо, що не зупинимося перед найрішучішими заходами проти офіційних і неофіційних натхненників і помічників провокацій...»**

Це — не пусті слова. Це — серйозна погроза фанатично настроєних людей. До того ж Кривоногов прямо говорив, що хто загине за Марію Деві, той потрапить у «золотий вік». У братстві є свої апостоли — Павло, Хома, Іван, які нібито є перевтіленими апостолами часів Ісуса Христа. Так-от, на думку Кривоногова, **просто зобов'язані загинути** ті з апостолів, які не прийняли мученицької смерті дві тисячі років тому. Серед них і Іван Богослов. А київському «Богослову» 17 років...

Уся діяльність «Великого Білого Братства» спрямована на підготовку до другого пришестя Христа. Він, мовляв, завітає до самого Києва (виявляється, Київ — то Новий Єрусалим. Справжній за 2000 років кудись «поїхав», а від нього лишилася тільки Голгофа, яка опинилася з центрі Києва, якраз перед Софійським собором). З'явиться Христос під час однієї з проповідей «Білого Братства». Останнє й представить його людству і не дозволить розіп'яти вдруге. Потім відбудеться Суд Господній, на якому суддею буде сам Ісус, праворуч розміститься Мати-Богородиця, ліворуч — Іван Хреститель, тобто М. Цвігун та Ю. Кривоногов.

До моменту другого пришестя в Києві повинна зібратися вся церква Христова — 144 тисячі чоловік (цифра з Апокаліпсису). Братство й комплектує церкву. Після суду розпочнеться «золотий вік», готуючись до якого «божественні особи» вже почали роздавати посади.

От, стисло, яке «вчення» «Білого Братства». Втім, воно не догма, а тому постійно змінюється залежно від того, чого начитається Вчитель.

Нісенітниця, безглуздя, абсурд. Інакше ні зреагувати, ні поставитись до цього неможливо. Однак сталося ж так, що Кривоногов зі своїм ЮСМАЛОСОМ заволодів умами й волею сотень людей. За його наказом вони їздять по країні, проповідують викладене вище «вчення» і збирають оті 144 тисячі... В холодну пору, легко зодягнуті, майже не харчуючись. Ще й жертвуючи кошти на процвітання братства (насправді на процвітання Кривоногових), віддаючи нерідко все, що мали: гроші, майно тощо. Люди втікали з дому лише через те, що Юоанн казав: «У тебе мати нечиста», або: «В тебе дитина — демон». Втікали в ліси від вигаданих Учителем співробітників КДБ, що нібито стежать за ними, й самовіддано працювали на впорядкуванні будинку Божества, що по провулку Рибному, 1. (Навколо того будинку — триметровий паркан із колючим дротом вгорі. Вчитель хотів навіть підвести до дроту струм, щоб уже повністю убезпечити себе і свою «Богородицю»).

Членам братства заборонялося думати, самостійно щось оцінювати, вони не смі-
ли навіть су...
му, що пропо...
І більшість та...
не вірує — в...
нівається —...
горлав той. По...
ось що цеме...
братства на...
Ще влітку 1...
завбачливо п...
ро ми будемо...
дувані. І піде...
дом запровад...
клянусь пере...
(Богородицею...
Свамі (Івано...
Верховною ...
Особою (Бого...
не зрадити ...
навіть подум...
ємниць братс...
роби зі мною...
нусь!» Тут ...
бачливо нехту...
Тріаді — Ісу...
застерігав: «...
клястися зов...
ли це ... ни...
«братів» ніко...
Біблії, а всі ...
знання обме...
нями» Криво...
психологічни...
на свідомі...
страх.

Переважна...
нів братства ...
но вірить у ...
чення Криво...
други. Хоч д...
ні безглузді і...
люди вірять ...
ні ... чи бра...
вал...ені, щ...
лодіє гіпноти...
під час його...
бувається щ...
«зомбування...
істери... х...
А проповідни...
і «програму...
стер» на слу...
його вченню...
ки нісенітни...

Між тим ...
особи», в то...
ри за їхньо...
ли по інших...
відправилис...
благо людст...
важчі», тер...
Єгипту. Єру...
вії. Звичайн...
щи ... А в ...
шуче забил...
ки дітей, як...
та Марія т...
в «довгостр...
ня» до Бол...
відують» і ...
вернуться ...
ріше за все ...
ся гроші. «...
ри! — оста...
гав Учител...
но проповід...
ном!»

Невідомо...
нуться в сі...
вернуться ...
людських с...
ли» Іван та...
марфи, лаз...
яких сього...
гаразд?..
лай Боже. ...
колись у щ...
ти? На жал...
дою совіст...
нашою де...
дістали й т...
мав ніколи...
ється нема...
обережним...

«По їхні...
наєте їх...»

МАР...

...ЛЕНЕ БРАТСТВО

...и були випро-... на передчут-... усе інше. І ...відях, у ваших ...з істериками, ...й сам ридав, і ...ня». Так писав ...Братство» до

...ті — лише не-... Богородиці.

...овши один од-...лися оці «бо-...би й нареклися ... та Марією ...очно, взяли ...Так утворилася ... Сумісне життя ... дало, очевид ... духовну насна-...ло біоенерге-...ть і розкрило ... елементарні ...я, що вони не ...адкова пара, а ...ди на землю ... Євою, князем ...львгинею Оль... ...бідно навіть...

...жеттою. Остан-...чна» роль Сва-...кола II І взага-...а поява Нових ...вих учень є не-...вою всього жи-...ав Кривоногов, ...азі. зрозуміло,

...увалося вже під ...оцесі розвитку ...МАЛОС». Роз-...ж то за символ, ... букви його ... перші дві бук-...ЛОС — плане-... Ісус Христос. ...оки тому Юрій ...е не почував се-..., ні Давидом, а ...мирським кібер-...лював Інститут ...». А Марина ... по приїзді в ... кореспондентом ...МА». І коли бра-... Юрія Андрійо-...гла, що «напри-... століття наша ...лі перших всту-... «золотого віку». ...ржави нової люд-...ції стане одне з ... міст — Київ. ...ство» поставило ...готувати до цьо-... І члени общи-... свої мантри на ...ва, вивчаючи мо-

ральні основи християнства, ще не палили вузівських дипломів, не тікали з дому, не кидали навчання у школах та інститутах. Ще не знали, що патріарх їхній — то дух Адама. А матері й сім'ї братів та сестер братства ще не бачили нічого поганого в захопленнях дітей. Звучала увертюра.

Слухаючи спогади людей, які порвали з братством, втомлені розповіді матерів (скільки разів вони розповідали це по різних інстанціях), я не раз ставив запитання: що це — добре продумана брудна авантюра чи наслідок психічного зсуву у Кривоногова? Бо якщо цілком зрозумілий його інтерес до великих сум грошей, які він одержував від численних пожертв і продажу літератури, то зовсім незрозуміло, навіщо йому муки дітей, сімейні трагедії, божевільні заклики до самопожертви? «Будьте готові розлучитися зі своїм ті-[illegible]лом!» — наказував Учитель. І паства була готова.

Сьогодні в київській общині нараховується кілька сотень членів «Білого Братства». Більшість — це в основному психічно незагартовані, ще зовсім юні: не замислюючись виконають будь-який наказ Кривоногова. А у відповідь на активізацію батьківського «руху відчаю» наприкінці минулого року община прийняла звернення «До офіційних і громадських організацій м. Києва», в якому висловила «обурення нечистими витівками противників» їхнього братства, наголошуючи на абсолютно «правовому характері діяльності», якою не порушуються вимоги Закону «Про свободу совісті і релігійні об'єднання». Далі у зверненні написано: «У протидію домислам ми заявляємо, що ні ми, ні наші діти, не зазнавали ніяких насильницьких дій з боку служителів братства, а виключно добровільно, за покликом свого серця, вливаємося в його ряди, сповідуючи віру в Господа ЮСМАЛОС і Божественну Трійцю ЮСМАЛОС. Ми любимо священиків і апостолів Білого Братства, повністю довіряємо їм, готові, якщо знадобиться, віддати **життя за духовних учителів Юоанна Свамі і Марію Деві... і заявляємо, що не зупинимося перед найрішучішими заходами проти офіційних і неофіційних натхненників і помічників провокацій...»**

Це — не пусті слова. Це — серйозна погроза фанатично настроєних людей. До того ж Кривоногов прямо говорив, що хто загине за Марію Деві, той потрапить у «золотий вік». У братстві є свої апостоли — Павло, Хома, Іван, які нібито є перевтіленими апостолами часів Ісуса Христа. Так-от, на думку Кривоногова, **просто зобов'язані загинути** ті з апостолів, які не прийняли мученицької смерті дві тисячі років тому. Серед них і Іван Богослов. А київському «Богослову» 17 років...

Уся діяльність «Великого Білого Братства» спрямована на підготовку до другого пришестя Христа. Він, мовляв, завітає до самого Києва (виявляється, Київ — то Новий Єрусалим. Справжній за 2000 років кудись «поїхав», а від нього лишилася тільки Голгофа, яка опинилася в центрі Києва, якраз перед Софійським собором). З'явиться Христос під час однієї з проповідей «Білого Братства». Останнє й представить його людству і не дозволить розіп'яти вдруге. Потім відбудеться Суд Господній, на якому суддею буде сам Ісус, праворуч розміститься Мати-Богородиця, ліворуч — Іван Хреститель, тобто М. Цвігун та Ю. Кривоногов.

До моменту другого пришестя в Києві повинна зібратися вся церква Христова — 144 тисячі чоловік (цифра з Апокаліпсису). Братство й комплектує церкву. Після суду розпочнеться «золотий вік», готуючись до якого «божественні особи» вже почали роздавати посади.

От, стисло, яке «вчення» «Білого Братства». Втім, воно не догма, а тому постійно змінюється залежно від того, чого начитається Вчитель.

Нісенітниця, безглуздя, абсурд. Інакше ні зреагувати, ні поставитись до цього неможливо. Однак сталося ж так, що Кривоногов зі своїм ЮСМАЛОСОМ заволодів умами й волею сотень людей. За його наказом вони їздять по країні, проповідують викладене вище «вчення» і збирають оті 144 тисячі... В холодну пору, легко зодягнуті, майже не харчуючись. Ще й жертвуючи кошти на процвітання братства (насправді на процвітання Кривоногових), віддаючи нерідко все, що мали: гроші, майно тощо. Люди втікали з дому лише через те, що Юоанн казав: «У тебе мати нечиста», або: «В тебе дитина — демон». Втікали в ліси від вигаданих Учителем співробітників КДБ, що нібито стежать за ними, й самовіддано працювали на впорядкуванні будинку Божества, що по провулку Рибному, 1. (Навколо того будинку — триметровий паркан із колючим дротом вгорі. Вчитель хотів навіть підвести до дроту струм, щоб уже повністю убезпечити себе і свою «Богородицю»).

Членам братства заборонялося думати, самостійно щось оцінювати, вони не сміли навіть сумніватися в тому, що проповідував Учитель. І більшість так і чинила. «Хто не вірує — в пекло! Хто сумнівається — в пекло!» — горлав той. Почуття страху — ось що цементувало членів братства навколо Юоанна. Ще влітку 1990 року він завбачливо пророчив: «Скоро ми будемо гнані, переслідувані. І підемо в гори». Згодом запровадив клятву: «Я клянусь перед Марією Деві (Богородицею) і Юоанном Свамі (Іваном Хрестителем), Верховною Божественною Особою (Богом) ЮСМАЛОС не зрадити Бога і товаришів навіть подумки, не видати таємниць братства. Мати Світу, роби зі мною, що хочеш. Клянусь!» Тут Кривоногов необачливо нехтував «колегу» по Тріаді — Ісуса Христа. Ісус застерігав: «А я вам кажу не клястися зовсім». Та помітили це [illegible]ниці, бо [illegible]льшість «братів» ніколи не читало Біблії, а всі їхні релігійні пізнання обмежувались «ученнями» Кривоногова. І клятва психологічним тягарем тисла на свідомість, нагнітала страх.

Переважна більшість членів братства щиро, фанатично вірить у небесне призначення Кривоногова і його подруги. Хоч для більшості їхні безглузді ідеї не зрозумілі, люди вірять у ті ідеї. Колишні [illegible]ни братства [illegible]реказувал[illegible]ені, що Криво[illegible]ов володіє гіпнотичним впливом, і під час його проповідей відбувається щось подібне до «зомбування». Хто б'ється в істери[illegible] хто [illegible]итомніє. **А проповідник «програмував» і «програмував» «братів і сестер» на слухняне служіння його вченню, вірі в його ж таки нісенітницю.**

Між тим самі «божественні особи», в той час як місіонери за їхньою вказівкою їздили по інших містах та селах, відправилися «працювати на благо людства» на інші, «найважчі», терени — до Індії, Єгипту, Єрусалиму, Югославії. Звичайно ж, на кошти общи[illegible] А в лютому, [illegible]и рішуче забили на спо[illegible]х батьки дітей, які пропали, Юоанн та Марія терміново виїхали в «довгострокове відрядження» до Болгарії, де «проповідують» і понині. А коли повернуться — невідомо. Скоріше за все — коли скінчаться гроші. «Жертвуйте долари! — останнім часом вимагав Учитель: — Нам потрібно проповідувати й за кордоном!»

Невідомо й коли повернуться в сім'ї діти. І чи повернуться [illegible] до нормальних людських стосунків «апостоли» Іван та Павло, а також марфи, лазарі, з психікою яких сьогодні вже не все гаразд?.. А повернувшись, дай Боже, чи зможуть вони колись у щось взагалі вірити? На жаль, разом із свободою совісті, проголошеною нашою державою, свободу дістали й ті, хто совісті не мав ніколи. І таких виявляється немало... Тож будьте обережними й пильними.

«По їхніх плодах ви пізнаєте їх...»

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Ми — українці

ЗБИРАЮТЬСЯ ЛЕМКИ ДОКУПИ

Лемки — то найзахідніша гілка українського народу, жорстоко відчахнута депортацією зі своєї праматірної землі уже після війни, в 1945—1947 роках. Тодішні комуністичні режими Польщі та УРСР підписали ганебну угоду, згідно з якою із своїх історичних місць були переселені майже триста тисяч лемків. Знайшли вони притулок в основному у південних областях України, а також у Тернопільській, Львівській та Івано-Франківській. А тих, які не захотіли виїжджати в Українську РСР, силою вигнали на західні (колишні німецькі) землі Польщі, а частину запроторили у концтабір Явожно. Лемки покинули все своє майно, яке поляки або грабували, або просто знищували. У такий спосіб з карти Лемківщини стерли десятки сіл, знищили 346 церков, а 245 — переробили на польські костьоли.

По-різному склалися долі лемків в Україні. Одних прийняли з розумінням, інших — холоднувато, але горді духом горяни своєю невтомною працею добилися багато. Та в кожного довго жевріла надія повернутися на рідну землю. У мріях, спогадах збігали роки. І тільки в час національного відродження лемки змогли об'єднатися у своє товариство «Лемківщина»: в 1989 році — у Львові, в 1990 — у Тернополі, а минулого — в Івано-Франківську й Києві.

Сьогодні назріла потреба створити такі самі осередки національного відродження вихідців із Лемківщини і в інших регіонах нашої молодої держави. Тому-то недавно в Тернополі відбулася координаційна рада керівників згаданих організацій з метою об'єднати всіх лемків-українців у єдине товариство «Лемківщина», спільними зусиллями відстоювати права і гідність вихідців із Лемківщини, відроджувати й плекати свою самобутню культуру. Всі ці проблеми, а також основні напрями діяльності обговорить і розробить перший Всеукраїнський конгрес лемків, який розпочне роботу 6 червня 1992 року в Тернополі, в палаці культури «Текстильник». А наступного дня тут відбудеться Міжнародний фестиваль лемківської культури «Гори наші, Бескиди». На ці заходи запрошено делегації споріднених організацій із Польщі, Чехо-Словаччини і Югославії. І, звісно, сподіваємося, що до Тернополя з'їдуться передусім лемки з усієї України. Хто вже сьогодні вирішить зв'язатися з нами, нехай телеграфує в оргкомітет за такою адресою: Тернопіль, бульвар Т. Шевченка, 21, товариство «Лемківщина».

Володимир БАРНА,
голова оргкомітету з проведення І Всеукраїнського конгресу, голова тернопільського товариства «Лемківщина».

ЧЕРЕЗ... надто... в Ук... заміна стар... спортів на... Ця акція м... літичне, а ... ральне зна...

Перебув... складі рос... маючи само... власного в... кви, украї... вали спря... налізуючо... нові покол... рнувалися, ... жій армії, ... цього чима... ні до оста... відомлюва... ми, сором... ними. І ос... нального в... ження м... «красі» ... паспортах. ... до негайн... проблеми ... ні.

Річ у т... раїнських ... довготрива... втратили ... вильні фо... писання а... Наведемо ... прикладів. ... Мирного т... ба ревуть ... ні?» Чіпч... па Хруща... москалі, і ... ши лоб, ... Хрущова. ... ось інший ... літератур... ремова ма... менків, як... не на Єф... школі. У ... кладах уч... вали «ма...

Виставки

РОЗГ...

ВЕРНІСАЖ художників Валерія Франчука й Анатолія Марчука у Києві — це дух розкутості і свободи думки. Характерно, що свої живописні твори на виставці експонують графіки. Точніше — прагнуть розбудити думку глядача, викликати його на духовну співпрацю над осмисленням проблем сучасності, історії України, допомогти у пошуках відповідей на болючі питання.

Образна мова недавніх випускників Київського художнього інституту, учасників республіканських, всесоюзних і міжнародних вернісажів, приваблює самобутністю живописної манери, в якій відображено характер кожного з авторів.

Валерій Франчук — людина складної долі, вибухового темпераменту, тяжіє до героїко-трагедійного мистецтва. Ось триптих «Хто ми є?». У палаючому червоно-чорними і мідно-бурштиновими кольорами умовному художньому просторі вгадуються конкретні історичні події. Броньованим монстром-павуком наближається крейсер, розкидаючи скорботні постаті людей, трощить будівлі, падають куполи храмів, і в чорноті хмар згасає сонце. Мимоволі згадується пророцтво Ісуса Христа: «Істинно кажу вам, не залишиться тут каменя на камені, все буде поруйновано...»

Логічним бачиться звернення художника до біблійних сюжетів («Тривожна вість», «Шлях до істини»), архітектурних пейзажних мотивів (Хрестовоздвиженська і Воскресенська церкви), де свідома деформація пропорцій споруд, площинне трактування простору і локальність чорно-жовтого, синьо-червоного кольорів дають змогу художникові досягти високого рівня узагальнення та драматизму образного звучання пейзажів. Митець тактовно апелює до нашої історичної пам'яті, стверджуючи в образах, навіяних українськими піснями та фольклором, значимість національної культури. Наприклад, пісня-балада «Ой у полі могила з вітром говорила...» стала відправною точкою для створення композиції про важливість зв'язку людини з тією землею, що дала їй життя.

Анато... ший погл... ження л... з дитяч... Але за ц... ховно на... Мистецт... романтич... ліризмом... філософ... образів. ... митця ор... як тради... ньої шко... живопис... пресіоні... символі...

Ключе... творчого... же слуг...

...ніватися в то... ...дував Учитель. ...чинила. «Хто ...пекло! Хто сум... ...в пекло!» — ...чуття страху — ...тували членів ...коло Юоанна. ...990 року він ...орочив: «Ско... ...гнані, пересли... ...о в гори». Зго... ...ь клятву: «Я ...Марією Деві ...і Юоанном ...Хрестителем), ...Божественною ...м) ЮСМАЛОС ...га і товаришів ...и, не видати та... ...ва. Мати Світу, ...що хочеш. Кля... ...ривоногов нео... ...ва «колегу» по ...са Христа. Ісус ...я вам кажу не ...м». Та помітити... ...більшість ...ли не читало ...ні релігійні пі... ...увались «учен... ...огова. І клятва ...тягарем тисла ...ь, нагнітала

...більшість чле... ...щиро, фанатич... ...небесне призна... ...огова і його по... ...я більшості їх... ...не зрозумілі, ...ті ідеї. Колиш... ...ства переказу... ...Криво...ов во... ...ним впливом, і ...проповідей від... ...ь подібне до ...Хто б'ється в ...томніє. ...«програмував» ...«братів і се... ...яне служіння ...ірі в його ж та... ...

...«божественні ...час як місіоне... ...вказівкою їзди... ...истах та селах, ...«працювати на ...» на інші, «най... ...и — до Індії. ...лиму, Югосла... ...к, на кошти об... ...тому, ...и рі... ...на спомах бать... ...ропали, Юоанн ...мінова виїхали ...не відрядження... ...рії, де «пропо... ...нні. А коли по... ...невідомо. Ско... ...коли скінчать... ...ертвуйте дола... ...м часом вима... ...— Нам потріб... ...ати й за кордо...

...коли повер... ...діти. І чи по... ...о нормальних ...унків «апосто... ...Павло, а також ...з психікою ...вже не все ...повернувшись, ...зможуть вони ...взагалі вірі... ...разом із свобо... ...проголошеною ...вою, свободу ...кто совісті не ...таких виявля... ...Тож будьте ...пильними, ...лодах ви піз...

Анатолій ...ЧОВСЬКИЙ

Ми — українці

ЗБИРАЮТЬСЯ ЛЕМКИ ДОКУПИ

Лемки — то найзахідніша гілка українського народу, жорстоко відчахнута депортацією з своєї праматірної землі уже після війни, в 1945—1947 роках. Тодішні комуністичні режими Польщі та УРСР підписали ганебну угоду, згідно з якою із своїх історичних місць були переселені майже триста тисяч лемків. Знайшли вони притулок в основному у південних областях України, а також у Тернопільській, Львівській та Івано-Франківській.

А тих, які не захотіли виїжджати в Українську РСР, силою вигнали на західні (колишні німецькі) землі Польщі, а частину запроторили у концтабір Явожно. Лемки покинули все своє майно, яке поляки або грабували, або просто знищували. У такий спосіб з карти Лемківщини стерли десятки сіл, знищили 346 церков, а 245 — переробили на польські костьоли.

По-різному склалися долі лемків в Україні. Одних прийняли з розумінням, інших — холоднувато, але горді духом горяни своєю невтомною працею добилися багато. Та в кожного довго жевріла надія повернутися на рідну землю. У мріях, спогадах збігали роки. І тільки в час національного відродження лемки змогли об'єднатися у своє товариство «Лемківщина»: в 1989 році — у Львові, в 1990 — у Тернополі, а минулого — в Івано-Франківську й Києві.

Сьогодні назріла потреба створити такі самі осередки національного відродження вихідців із Лемківщини і в інших регіонах нашої молодої держави. Тому-то недавно в Тернополі відбулася координаційна рада керівників згаданих організацій з метою об'єднати всіх лемків-українців у єдине товариство «Лемківщина», спільними зусиллями відстоювати права і гідність вихідців із Лемківщини, відроджувати й плекати свою самобутню культуру. Всі ці проблеми, а також основні напрями діяльності обговорить і розробить перший Всеукраїнський конгрес лемків, який розпочне роботу 6 червня 1992 року в Тернополі, в палаці культури «Текстильник». А наступного дня тут відбудеться Міжнародний фестиваль лемківської культури «Гори наші, Бескиди». На ці заходи запрошено делегації споріднених організацій із Польщі, Чехо-Словаччини і Югославії. І, звісно, сподіваємося, що до Тернополя з'їдуться передусім лемки з усієї України. Хто вже сьогодні вирішить зв'язатися з нами, нехай телеграфує в оргкомітет за такою адресою: Тернопіль, бульвар Т. Шевченка, 21, товариство «Лемківщина».

Володимир БАРНА,
голова оргкомітету з проведення І Всеукраїнського конгресу, голова тернопільського товариства «Лемківщина».

ВАШЕ ПРІЗВИЩЕ, ПАНЕ-ТОВАРИШУ...

Слово рідне

Через якийсь час (не надто довгий, напевно) в Україні розпочнеться заміна старих радянських паспортів на нові, українські. Ця акція матиме не лише політичне, а й культурне та моральне значення.

Перебуваючи віками в складі російської імперії, не маючи самостійної економіки, власного війська, школи, церкви, українці постійно зазнавали спрямованого денаціоналізуючого тиску. Нові й нові покоління морально марнувалися, калічилися в чужій армії, школі. Внаслідок цього чимало людей в Україні до останнього часу не усвідомлювали себе українцями, соромилися називатись ними. І ось цей факт національного відчуження, приниження може у всій своїй «красі» відбитися в нових паспортах. Якщо не вдамося до негайного вирішення цієї проблеми на державному рівні.

Річ у тому, що багато українських прізвищ в умовах довготривалої русифікації втратили свої природні, правильні форми звучання і написання або й зовсім зникли. Наведемо кілька характерних прикладів. У романі Панаса Мирного та Івана Білика «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» Чіпчиного батька Остапа Хруща громада віддала в москалі, і там його, «заголивши лоб, перевернули» в... Хрущова. Це один шлях. А ось інший. Предки академіка-літературознавця Сергія Єфремова мали прізвище Охріменків, яке було переінакшене на Єфремових у духовній школі. У цих навчальних закладах учням нерідко змінювали «малоруські» прізвища на польський чи великоруський штиб. У такий же спосіб Леонтовичі стали Левицькими, з роду яких і вийшов наш славетний І. С. Нечуй-Левицький. Окрім того, цілі загони російського чиновництва, офіцерства українського походження, різноманітні і незліченні «п'явки людські», що кишіли на тілі народному, прагнули поміняти не лише мову, а й прізвище, щоб затерти останній слід своєї небажаної національної приналежності. «Єсть ще і такі паничі, — писав Т. Шевченко, — що соромились свою благородну фамілію (Кирпа-Гнучкошиєнко-в) і надрукувать в мужицькій книжці. Далебі, правда!» Звернімо увагу на це кінцеве «ов». Голохвостий з комедії «За двома зайцями» став Галахвастовим. Мина Мазайло з однойменної п'єси М. Куліша зробився Мазеніним.

За радянського часу влада, продовжуючи політику, започатковану Петром І, ретельно дбала про зростання кількості мішаних, міжнаціональних шлюбів. Вони були однією з важливих складових частин «інтернаціоналізації» нашого життя. Існувала відповідна структура, друкувалися статті, виходили книжки, велася пропаганда. Потомство від таких шлюбів нині має неукраїнські прізвища, хоч почуває себе українцями, розмовляє українською мовою.

То чи не захоче сьогодні бодай дехто з Мазеніних та Іванових повернути собі предківське українське прізвище? Чи не настає час нині в Україні створити комісії — при Верховній Раді і аж до сільрад — які б зайнялися просвітницькою діяльністю щодо цього, а згодом взяли безпосередню участь в обміні паспортів? До участі в роботі таких комісій слід залучити передусім учителів і громадські організації. Лекції, індивідуальні бесіди, публікації в пресі, виступи по телебаченню, спеціальні роз'яснення уряду допоможуть людям зрозуміти важливість процесу повернення їхніх справжніх прізвищ.

Отже, будемо сподіватися, що Мазеніни сьогодні знову захочуть стати Мазайлами, а всі носії понівечених прізвищ погодяться на їх виправлення і тим порятують свою честь та гідність свого народу. А держава Україна повинна надати їм таку можливість.

Анатолій ПОДОЛИННИЙ,
кандидат філологічних наук, член правління обласної організації товариства «Просвіта».
Вінниця.

Виставки

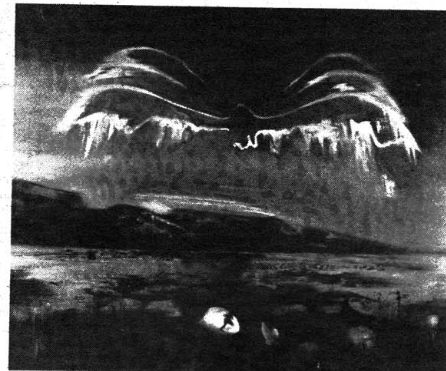
РОЗГОРНУТІ КРИЛА ПТАХА

Вернісаж художників Валерія Франчука й Анатолія Марчука у Києві — це дух розкутості і свободи думки. Характерно, що свої живописні твори на виставці експонують графіки. Точніше — прагнуть розбудити думку глядача, викликати його на духовну співпрацю над осмисленням проблем сучасності, історії України, допомогти у пошуках відповіді на болючі питання.

Образна мова недавніх випускників Київського художнього інституту, учасників республіканських, всесоюзних і міжнародних вернісажів, приваблює самобутністю живописної манери, в якій відображено характер кожного з авторів.

Валерій Франчук — людина складної долі, вибухового темпераменту, тяжіє до героїко-трагедійного мистецтва. Ось триптих «Хто ми є?». У палаючому червоно-чорними і мідно-бурштиновими кольорами умовному художньому просторі вгадуються конкретні історичні події. Броньованим монстром-павуком наближається крейсер, розкидаючи скорботні постаті людей, трощить будівлі, падають куполи храмів. І в чорноті хмар згасає сонце. Мимоволі згадується пророцтво Ісуса Христа: «Істинно кажу вам, не залишиться тут каменя на камені, все буде порушено...»

Логічним бачиться звернення художника до біблійних сюжетів («Тривожна вість», «Шлях до істини»), архітектурних пейзажних мотивів (Хрестовоздвиженська і Воскресенська церкви), де свідома деформація пропорцій споруд, площинне трактування простору і локальність чорно-жовтого, синьо-червоного кольорів дають змогу художникові досягти високого рівня узагальнення та драматизму образного звучання пейзажів. Митець тактовно апелює до нашої історичної пам'яті, стверджуючи в образах, навіяних українськими піснями та фольклором, значимість національної культури. Наприклад, пісня-балада «Ой у полі могила з вітром говорила...» стала відправною точкою для створення композиції про важливість зв'язку людини з тією землею, що дала їй життя.

Анатолій Марчук, на перший погляд, справляє враження людини м'якої вдачі з дитячою незахищеністю. Але за цим стоїть цільна, духовно насичена особистість. Мистецтво його відзначається романтичним світобаченням, ліризмом, багатозначністю і філософським сприйняттям образів. У творчому стилі митця оригінально поєднані як традиції київської художньої школи, так і захоплення живописом французького імпресіонізму та російського символізму.

Ключем для розуміння творчого кредо художника може слугувати картина «Слід птаха». Покритий смарагдовим килимом трави степ, вдалині синіють гори. Пролетів велетенський птах, залишивши на тлі сріблясто-голубого неба слід-контур, окреслений білою барвою. Міраж? Та на чорній маслянистій землі залишилось біле розбите навпіл яйце. Птах покинув рідну землю...

Запам'ятовується також «Купальський вінок» — у символічному образі тендітної дівчини оновлена Україна молитовно тримає свічку з тремтливим вогником. Романтичним світобаченням позначені натюрморти та пейзажні композиції «Загасла свічка», «Вечірній пейзаж», «Вітер з півночі», «Квітучі дерева», «Двоє», «Повний місяць».

Вернісаж справляє враження птаха, що розкинув могутні крила. Дай Боже митцям снаги і хисту, щоб злетіти!

Валерій КУЧЕРЕНКО,
мистецтвознавець.

На знімках — репродукції з робіт:

- **Анатолія Марчука «Слід птаха»**
- **Валерія Франчука «Ой у полі могила з вітром говорила».**

Повертаючись до надрукованого —

ЩЕ РАЗ ПРО МІМІКРІЮ

8 квітня ц. р. «Голос України» опублікував статтю доктора філософських наук, професора М. Роженка «Мімікрія», де йшлося про стан «офіційно затвердженої філософії» в Україні, яка протягом останньої чверті століття «була апологією режиму насилля і брехні».

Власне, таку саму характеристику дав філософії за радянської доби і І Всеукраїнський конгрес філософів, який відбувся на початку грудня 1991 року.

Публікація викликала чимало відгуків, які чомусь мають дивну особливість: ті, що офіційно надійшли від директора Інституту філософії АН України академіка В. Шинкарука, колективів інститутів, кафедр філософії, гнівно засуджують «тенденційну» позицію автора. А листи, авторами яких є, як правило, просто кандидати філософських наук, освітяни, студенти, навпаки, підтримують професора М. Роженка.

ДВА листи-спростування В. Шинкарука, де академік не визнає фактів власного апологетизму, та лист-заява колективу Інституту філософії, який обурюється «тенденційним тлумаченням довільно підібраних фактів та відвертих вигадок, дають гнівну відсіч «наклепникові», вимагають захистити добре ім'я вчених-філософів, які змушені були служити комуністичній ідеології, «щоб у надзвичайно складних для мислячих людей обставинах зберегти творчий потенціал української філософії».

Що ж, є в публікації й ряд неточностей, які потребують роз'яснення. Виправдовуючи свої панегірики Щербицькому й Івашку, які професор М. Роженко цитує в статті «Мімікрія», академік Шинкарук намагається дуже дивним способом спростувати..., але не факти, наведені автором статті, а думку народного депутата України С. Павлюка. Степан Павлюк у преамбулі до публікації твердить, що «справжня українська наука ніколи не співала вірнопідданих од ні царям, ні генсекам». Однак Володимир Іларіонович пише, що, мовляв і за часів «культу особи Сталіна» С. Семенковський, В. Юдинець (академік, напевне, має на увазі В. Юринця) та інші співали-таки «оди» вождям...

Так, співали і навіть визнавали себе японськими шпигунами, за що в 30-х роках були розстріляні як «вороги народу».

У статті також помилково стверджується, що академікові Шинкаруку дісталася, так би мовити, в спадщину квартира В. Щербицького. Насправді ж, як уточнює Володимир Іларіонович, він з сім'єю одержав квартиру поруч з апартаментами В. Щербицького у цьому ж будинку для «білих».

Намагається спростувати директор Інституту філософії і «нападки» на кандидата філософських наук, письменницю В. Врублевську. «Після захисту дисертації вона була прийнята в інститут у 1974 р. на загальних підставах, — пояснює В. Шинкарук. — Список її праць є в її справі». Але ж навіть людина, далека від таїн філософської «кухні», довідавшись про те, що науковий співробітник за сімнадцять років своєї діяльності чотири рази зараховувався до Інституту філософії без будь-яких проблем, до того ж спеціалізуючись то на вивченні проблем етики, то історії філософської думки, то атеїзму, то релігієзнавства, щиро засумнівається в «загальності» таких підстав.

Безперечно, відділ кадрів іноді робить винятки, але для людей неординарних, цінних фахівців, талановитих дослідників. «Цінність» філософа, напевне, як і будь-якого справжнього науковця визначається цінністю його ідей, вагомістю видрукуваних праць. Старший науковий співробітник за канонами, встановленими в Україні, повинен як мінімум випустити у світ за аналогічний період одну-дві монографії і кілька десятків наукових праць. Реєстр же видрукуваних праць В. Врублевської, на який посилається Володимир Іларіонович, фантастично далекий від цих «еталонів».

Незаслужено приписана академіку і праця «XXIV з'їзд КПРС і питання марксистсько-ленінської філософії». В показнику ж його доробку значиться: «XXIV съезд КПСС и развитие марксистско-ленинской теории: материалы совещания ученых в области общественных наук в редакции журнала «Коммунист Украины» 17—18 июня 1971 года» (у співавторстві).

У статті «Мімікрія» також стверджується, що академік одержав у 1982 році орден Леніна і Державну премію УРСР за написану в тому ж році працю «Значение книги Л. И. Брежнева «Воспоминания» для дальнейшего совершенствования идейно-политического, трудового и нравственного воспитания трудящихся». В. Шинкарук слушно зауважує, що орденом Леніна він був нагороджений «за керівництво дослідженнями історії філософії України, у зв'язку з відзначенням успіхів інституту», до «наукового» доробку якого увійшла й книга «Значение книги Л. И. Брежнева...» зі статтею В. Шинкарука «Діалектика становлення радянської людини». «Голос України» просить вибачення за такі прикрі неточності.

Абсолютно не заперечуючи внеску Володимира Іларіоновича до історії філософії, свідченням чого є наукові праці про Канта і Гегеля, процитую кілька авторитетних документів, де йдеться про «успіхи інституту» цього періоду: «Керуючись рішеннями XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, пленумів ЦК КПРС і ЦК Компартії України, інститут зосередив основну увагу на вивченні найважливіших проблем діалектичного та історичного матеріалізму, наукового комунізму, теоретичних питань національних відносин і пролетарського інтернаціоналізму, наукового атеїзму, соціальної психології, критики сучасної буржуазної філософії». **(«Про діяльність Інституту філософії АН УРСР». (Вісник АН УРСР, 1979, № 2).** «Основними науковими напрямами установи відзначено розвиток філософських основ комуністичного світогляду». **(Вісник АН УРСР**, 1984, № 8).

Звичайно, було б величезною неправдою і лицемірством переконувати читача, що, мовляв, лише Інститут філософії був вірним поборником комуністичного режиму і лише філософи «озвучували» і втілювали в життя рішення з'їздів і пленумів Компартії. Нині заведено всі «гріхи» списувати на «систему». Система справді була тоталітарною. Однак жили в ній особи, які ціною свого благополуччя, а почасти й життя, намагалися зруйнувати цю «систему». І жили в ній особи, які вірою і правдою служили, а отже, й витворювали цю «систему». Зрештою, людина повинна мати право вибору. Лише з умовою: якщо система та її ідеологія терплять крах, — будівничі разом зі своїми переконаннями мають піти з активної суспільної арени і поступитися місцем переможцям.

За часів комуністичної диктатури у тих, хто мав талант і посаду, було, як мінімум, два шляхи: жити так, як академік Сахаров, або так, як академіки, котрі підписували на догоду ЦК гнівні петиції проти нього. Який шлях обрав академік Шинкарук? Чи вистачило у Володимира Іларіоновича мужності жити «не по лжи»? У листі-спростуванні академік Шинкарук доводить, що вистачило.

Що ж, відкинемо емоції, нехай істину встановлять документи. Редакція газети «Голос України» звернулася до служби національної безпеки України з проханням ознайомити журналістів зі справами колишніх підлеглих В. Шинкарука — Є. Пронюка та В. Лісового. Архівісти колишнього КДБ охоче надали нам можливість переглянути 27-томну справу колишніх співробітників Інституту філософії. Серед багатьох документів є в цьому зібранні й характеристики, надіслані органам КДБ дирекцією Інституту. Цитую (стилістика і орфографія оригіналу): **«В 1969 році на його (Є. Пронюка — К. К.) робочому місці співробітниками інституту були виявлені наклепницькі матеріали, які дирекцією інституту були передані органам держбезпеки. Зразу ж після цього Пронюк поступив на лікування з відкритою формою туберкульозу легень, де перебував тривалий час з невеликими перервами і фактично участі в роботі інституту не приймав. В липні 1971 року повернувся після лікування, а в липні 1972 року виявилось, що він продовжував займатися антирадянською націоналістичною діяльністю. Разом з Лісовим В. С. він зберігав і намагався розповсюджувати матеріали ворожого змісту.**

Колектив співробітників Інституту філософії АН УРСР гнівно засудив антирадянські націоналістичні дії Пронюка і вимагає суворого його покарання.

Характеристика затверджена на засіданні партбюро від 19 грудня 1972 року. Протокол № 4.

Директор Інституту філософії АН УРСР член-кореспондент АН УРСР (підпис)

В. І. ШИНКАРУК».

І ще два підписи членів «трикутника», які й нині трудяться на філософській ниві України.

Резюме: «Колектив співробітників Інституту філософії АН УРСР гнівно засудив антирадянські націоналістичні дії і вимагає суворого покарання», — речитативом повторюється і в матеріалах В. Лісового.

Схоже, Інститут філософії був одностайний у своїх рішеннях завжди: і в 1972, і в 1992 році... Крім того є в цій 27-томній справі Пронюка — Лісового — Овсієнка і чимало свідчень (читай: доносів) людей, які в листах В. Шинкарука і заяві колективу Інституту філософії підносяться на скрижалі історії як провідні філософи сучасності. Зрозуміло, з етичних міркувань, у відсутності яких нам дорікають філософи, ми не називаємо їхніх прізвищ. Нехай то буде на їхній совісті. До того ж архіви колишнього КДБ нині відкриті, і всі, хто бажає, — можуть перечитати власні опуси пильних борців з «антирадянщиною і націоналізмом» самі.

«Голос України», напевне, ніколи б не вдався до перетрушування кадебістських архівів лишень для того, щоб виступати в ролі «вічного революціонера» і шукати нових ворогів. Зрозуміло, бувають різні ситуації в житті, по-різному складаються обставини, зрештою, у кожного з нас по-своєму «гартувалися» переконання... Однак найбільше обурення в академіка Шинкарука викликав абзац «Мімікрії» щодо розправи з «українськими буржуазними націоналістами».

«...Змушений зупинитися на наклепницькому звинуваченні, що я нібито розпочав свою кар'єру з розправи над «українськими буржуазними націоналістами». До арешту співробітників інституту Є. Пронюка і В. Лісового я не мав жодного відношення»... Володимир Іларіонович твердить, що це є «злісним свідомим наклепом» і вимагає судового оскарження. Отож як добре, що людство придумало архіви.

І останнє. На минулих Загальних зборах АН України виголошено рішення Президії Академії про реабілітацію незаслужено репресованих академіків і членкорів. Віриться, що дійде черга і до репресованих рядових науковців, якими були Василь Стус, Євген Пронюк, Василь Бишовець, Вадим Пеньківський... Поки що їх реабілітували лише як громадян. І, можливо, варто ті гроші, які Президія АН України відвела на виготовлення коштовних нагрудних знаків для своїх академіків, пожертвувати на вшанування пам'яті замучених «системою» патріотів України.

Катерина КІНДРАСЬ.

ВЫСШАЯ ШКОЛА ПО ПРИВАТИЗАЦИИ

Научно-исследовательский экономический институт Минэкономики Украины, Союз арендаторов и предпринимателей Украины, Ассоциация содействия развитию экономики регионов Украины организовали постоянно действующую Высшую школу по приватизации для предприятий и организаций, специалистов и работников региональных органов управления, местных органов приватизации и самоуправления приватизационных Комиссий разного урозня.

К проведению занятий привлекаются ведущие специалисты Фонда госимущества, министерства и госкомитетов, народные депутаты Украины, известные ученые и специалисты, профессионально занимающиеся проблемами приватизации.

В программе — лекции, деловые игры, консультации, индивидуальные занятия. Слушатели обеспечиваются методическими материалами и законодательными актами по разгосударствлению и приватизации собственности.

Обучение проводится потоками по 50 человек; срок обучения — пять дней. О начале занятий будет сообщено дополнительно.

Стоимость обучения включает оплату гостиницы, одноразовое питание (обед) и составляет 5440 руб. (с учетом налогов).

Плата за обучение перечисляется на р/с 700161602/345537 в Укрсоцбанк в ОПЕРУ Республиканского Национального банка Украины, г. Киев, МФО 300001, получатель — Ассоциация АСЭК.

Заявки направлять по адресу: 252103, г. Киев-103, бульвар Дружбы народов, 28, к. 729.

Справки по телефонам: 269-59-98; 294-61-14; 296-49-96; 269-31-82.

В связи с решением правительства и Национального банка Украины ВПЕРВЫЕ имеется возможность свободной продажи ЭМАЛИ КРЕМНИЙОРГАНИЧЕСКОЙ КО-168.

ЗАПОРОЖСКОЕ ПРОИЗВОДСТВЕННОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ «КРЕМНИЙПОЛИМЕР»

ПРЕДЛАГАЕТ эмали кремнийорганические марки КО-168, предназначенные для применения в строительстве для покрытий бетона, асбоцемента, дерева, кирпича, металла.

Наши фасадные эмали благодаря особым свойствам входящих в состав рецептуры силиконов не имеют себе равных.

Эмали надежно защитят от атмосферных воздействий и придадут своеобразный колорит зданиям, сооружениям, металлическим конструкциям, оборудованию и другим видам изделий.

Минимальный срок службы покрытий — 15 лет.

Наш адрес: 330009, г. Запорожье, 9.

Справки по телефонам: отдел сбыта — 35-23-09, бюро применения — 31-94-78, производственно - технический отдел — 35-52-61.

«Люди купують автомобілі, тому що потребують засобів пересування, а також хочуть розширити свій кругозір, а також не відстати від одних сусідів, а також випередити інших сусідів, а також оголосити світові про свою платоспроможність і свій суспільний статус, а також відчути владу над потужним двигуном...»

Ч. Сендідж, В Фрайбургер, К Ротцол.

«ПЕЖО» дає вам статус, надійність, впевненість, а також свідчить про ваш бездоганний смак.

Генеральний імпортер *«Ілта Трейд Файненс С. А.»* продає зі складів у Києві та здійснює поставку за індивідуальними замовленнями легкових автомобілів і мікроавтобусів «ПЕЖО», забезпечує їх гарантійне та післягарантійне обслуговування.

За бажаннями замовника автомобілі та мікроавтобуси можуть обладнуватися дизельними або карбюраторними двигунами.

Оплата у ВКВ, обслуговування — за карбованці.

Телефон у Києві: (044) 229-44-09.

ВНИМАНИЮ БУХГАЛТЕРОВ ПРЕДПРИЯТИЙ ВСЕХ ФОРМ СОБСТВЕННОСТИ АЛУШТА — ДЛЯ ВАС!

Фирма «Компас» приглашает Вас принять участие в постоянно действующих консультативных семинарах по налогообложению и бухгалтерскому учету в Украине.

ВАС ЖДЕТ:

10 дней учебы и отдыха (9 заездов с 1 июля по 30 сентября) на Южном Берегу Крыма, 2-местные комфортабельные номера, разнообразное 3-разовое питание, морские прогулки вдоль живописного побережья, интересные автобусные экскурсии по горному Крыму и, конечно, солнце...

Для участия в семинаре необходимо предварительно перечислить 6250 рублей на р/с № 700161989/644116 НПК-банк в ОПЕРО ХОУ Госбанка г. Харькова МФО 351447 — для иногородних;

р/с № 644116 НПК-банк г. Харькова МФО 789 — для одногородних.

Заявку на участие в семинаре с указанием ФИО слушателя и времени заезда направить по адресу: 310204, г. Харьков-204, а/я 5225.

Приглашения высылаются после подтверждения оплаты. Билеты на проезд в г. Алушту и обратно участники семинара приобретают самостоятельно за счет командирующих организаций.

Телефон: (0572) 63-01-05.

Только «Академия Евробизнеса»

действительно предоставляет за рубежом и в представительствах иностранных фирм жилье. Мы гарантируем полное владение современной компьютерной техникой, иностранными языками, менеджментом, маркетингом, делопроизводством и этикой делового общения, международным правом, бухгалтерским учетом, а также знание экономических законов современного общества.

Заявки рассматриваются бесплатно! На конкурсной основе.

От вас требуется прислать отпечатанные на машинке краткие сведения о себе: Ф.И.О., возраст (от 16 до 40), фото, сведения об образовании, специальности, а также желаемую специализацию. В письмо вложите конверт с обратным адресом.

По рассмотрении заявок вам будут высланы контракты на трудоустройство и извещение о зачислении в «Академию Евробизнеса». По вашему желанию выбираете заочное или очное обучение. Зачисленным на очное обучение выплачивается стипендия в размере от 3 до 6 тыс. руб. Иногородним предоставляется бесплатное жилье в Киеве. Срок обучения от одного до полутора лет.

Заявки присылайте по адресу: г. Киев-65, а/я 734.

Если вы чувствуете в себе силы покорить Европу — торопитесь. Не упустите свой шанс.

Украинско-британская компания ПРЕДЛАГАЕТ ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО ЗА РУБЛИ

со складов в Днепропетровске:

детскую обувь — 7 тыс. пар;
белье женское и мужское — 22 тыс. штук;
женские блузы и юбки — 3 тыс. штук;
футболки и спортивные свитера — 2 тыс. штук;
колготки женские — 100 тыс. штук;
лосины — 40 тыс. штук;

со складов в Германии:

женскую и детскую обувь — 80 тыс. пар;
спортивные костюмы — 12 тыс. штук;
женскую, мужскую и детскую одежду;
ткани и посуду;
телефоны и радиотелефоны;
косметику и парфюмерию
и другие товары по ВАШЕМУ заказу.

С образцами ВСЕХ товаров можно ознакомиться в нашем офисе по адресу: г. Днепропетровск, ул. Короленко, 2. Наш телефон: (0562) 44-44-32. факс: (0562) 44-44-35.

ОРГАНИЗАЦИЯ ПРЕДЛАГАЕТ К РЕАЛИЗАЦИИ БУМАГУ ПО УКАЗАННОЙ СПЕЦИФИКАЦИИ:

Вид бумаги	Марка	Вес 1м²	Производство	Формат
Газетная	«А», «О»	48—50	Кондопога	По заказу покупателя
Типографская	№ 1, 2	65	Сыктывкар	По заказу покупателя

Доставка в любую точку Украины нашим транспортом по отгрузочным реквизитам покупателя в течение 7—14 дней или самовывозом со складов в Киеве.

При объемах поставок свыше 40 т — доставка железнодорожным транспортом.

Возможно хранение купленной вами бумаги на наших складах.

Оплата по отгрузочному уведомлению или по факту.

Контактный телефон (044) 216-33-80.

ДЛЯ ВАС, БИЗНЕСМЕНЫ

Всем, кто ценит юридическую компетентность в современном предпринимательстве.

Институт государства и права, Союз юристов Украины, фирма «Перлит Продакшн, ЛТД», предлагают фундаментальное справочное издание «Юридический справочник предпринимателя» (объем — более 600 стр.).

Эта своеобразная юридическая энциклопедия предпринимательства призвана стать настольной книгой каждого руководителя, специалистов предприятий, юристов и экономистов, а также самого широкого круга людей, стремящихся участвовать в различных формах бизнеса.

Адрес: 252195, Киев-195, а/я 41.

Тел.: 276-09-48; 269-48-42.

PERLIT PRODUCTION, LTD

Производственно - коммерческое предприятие «Инком»:

1. заключает договора на поставку

ПЭВМ: ЕС 1840, 1841, 1842, ИСКРА 1030, 1031, 1034 ЕС 7978,

пищущих электронных машинок «Ромашка», электрических «Ивица», калькуляторов «Искра 2240», свето-копировальных аппаратов;

2. организует разработку программных продуктов для решения разнообразных задач заказчика;

3. организует сервисное обслуживание техники, приобретенной у ПКП «Инком».

Киев-150, а/я 448.

Телефоны: (044) 264-21-84, 264-40-48.

Футбол

ЄВРОПЕЙСЬКА ВІЗА «ЧОРНОМОРЦЯ»

Одеський клуб — перший у незалежній Україні володар Кубка з футболу!

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» (ОДЕСА) — «МЕТАЛІСТ» (ХАРКІВ). 1:0 (0:0. ДОДАТКОВИЙ ЧАС — 1:0). Фінальний матч розиграшу Кубка України. Київ. Республіканський стадіон. 31 травня. Дощ. 14 градусів. 12000 глядачів.

СУДДІ Є. Канана (Донецьк). В. Туховський (Сімферополь), Я. Грисьо (Львів).

«ЧОРНОМОРЕЦЬ»: Гришко, Никифоров, Шелепницький (Парфьонов, 75), Букель, Третяк, Яблонський, Цимбалар, Гецко, Кошелюк (Спицин, 118). Сак, Гусєв (Зірченко, 79).

«МЕТАЛІСТ»: Помазун, Касторний (Боровик, 91), Яловський (Ланцфер, 108). Панчишин, Пец, Миколаєнко, Хомуха, Кандауров, Аджоєв (Шинкарьов, 111). Призетко, Колесник.

Гол: Цимбалар (107).

Попереджено Касторного.

Один з нас може лише пожалкувати, що не сфотографувався поряд із срібним із позолотою та ще й на красивій малахітовій підставці Кубком, коли за півтори години перед початком матчу допомагав перенести приз із будинку Міністерства спорту на стадіон заступникові голови Федерації футболу України Анатолію Біденку. Це ж все — історія.

Але основний її, перший за ліком, розділ писався на зеленому полі, якість якого не зіпсував підступний дощ. Не затьмарив отой нудний супроводжувач і свята. Мокра справа у нього не вдалася, бо найвідданіші прихильники футболу з числа киян, одеситів, харків'ян прийшли на цей історичний матч. І, сподіваюся, не пошкодували.

Отже матч. Давайте згадаємо його хронологію.

5-А ХВИЛИНА. Штрафний метрів з двадцяти пробив одесит Гецко. Присутні на трибунах зрозуміли, що суперники за мурами відсиджуватися не збираються. Причому, дещо активніше в стартові хвилини повівся «Металіст».

18-А ХВИЛИНА. Харків'яни провели атаку правим флангом і після точної передачі Колесник ефектно пробив головою, але все для одеситів закінчилося добре.

20-А ХВИЛИНА. У чудовій позиції знаходився Гусєв. Після його удару Помазун навіть випустив м'яч з рук, але миттєво виправив помилку.

22-А ХВИЛИНА. Знову на вістрі атаки активний Гусєв, який сильно і небезпечно б'є. Однак і Помазун грає чудово.

Отак протягом першого тайму на зустрічних курсах тривала ця гра. Можливо, не така приваблива для ока, але дуже безкомпромісна і в міру гостра.

Після перерви першим уперед знову пішов «Металіст», як на нас, активніший і організованіший у другому таймі.

50-А ХВИЛИНА. Швидка атака харків'ян. Дістав нагоду відкрити рахунок Миколаєнко, але його удар головою парирував Гришко.

60-А ХВИЛИНА. «Чорноморець» не забарився з відповіддю. Готовність Помазуна перевірив відмінний футболіст Шелепницький, який, на жаль, незабаром зазнав травми і змушений був залишити поле.

66-А ХВИЛИНА. Усе могло вирішитися саме в цей момент. Партнери вивели свого знаного бомбардира Призетка віч-на-віч із Гришком. Трибуни завмерли. Але нападаючий замість того, щоб силовим ударом спрямувати м'яч у ближній кут, пробив легко і неточно в далекий. Заслужений майстер спорту Леонід Буряк сказав: «Такого моменту у «Металіста» більше не буде».

88-А ХВИЛИНА. У штрафній харків'ян впав одесит Гецко. Більшість журналістів вигукнула — «Пенальті!». Але група досвідчених арбітрів і серед них Голова суддівського комітету Федерації футболу України Костянтин Вихров, судді Віктор Догодайло, Вадим Шельменко одностайно підтримали свого колегу Канану. Порушення не було...

Змучені команди вийшли на додатковий час. Перші п'ятнадцять хвилин переваги не дали нікому. І лише на 107-й хвилині успіх прийшов до «Чорноморця». Одесити заштовхали таки переможний м'яч. А як це було розповідає щасливий іменинник — Ілля ЦИМБАЛАР:

— Слід віддати належне Юркові Никифорову, який пробив дуже сильно і Олександр Помазун м'яч не втримав. Тонко відчув ситуацію Іван Гецко. Він зробив вигляд, що проб'є, але передоручив це зробити мені. Що ж. підставив ногу і вдача! Звичайно, дуже щасливий за команду, за себе. Ми ж усі увійдемо в історію українського футболу...

Трибуни палко вітали першого володаря футбольного Кубка нашої незалежної держави. Приз капітану «Чорноморця» Віктору Гришку вручив Голова Федерації футболу України Віктор Банников. А чек на 100 тисяч рублів — банк «Українська фінансова група».

Коли одесити повернулися до роздягальні, здійснивши коло пошани біговими доріжками красеня Республіканського стадіону, ми привітали генерального менеджера «Чорноморця» Володимира Плоскину. А у тренера Семена Альтмана запитали: «Чи не жалкує, що колись у нього не вийшов «шлюб» з московським «Динамо»?

— І тій команді віддавав би своє вміння і серце. Але звичайно не шкодую. Пережити такий момент, як ото сьогодні, то велике щастя. Я ж — одесит...

Елегантний, як завжди, готовий до боротьби з суперниками і до діалогу з журналістами головний тренер «Чорноморця» Віктор ПРОКОПЕНКО дав ексклюзивне інтерв'ю кореспондентам «Голосу України»:

— Фінал був напруженим і драматичним. Мій колега — харків'янин Леонід Ткаченко сказав, що не може дорікнути своїм вихованцям. Утім, як на мене, якість гри і «Чорноморця», і «Металіста» не була високою. Цей суперник для нас традиційно незручний. Ніяк не можемо уникнути окопної боротьби, зустрічаючись з ним на різних рівнях. Комбінаційні дії, чого гріха таїти, не вдалися повністю нам і цього разу.

Сказати, що харків'яни були ближчими до перемоги не можу. Але вони, будемо справедливі, заслужили на успіх. Отож, результатом я задоволений. Ну, а якість гри? Повторюю, вона бажала кращого. Хоча матчі такого рівня рідко дарують видовищний, віртуозний футбол. Боязкість помилитися дамокловим мечем висить над кожним учасником матчу. Виграли — молодці. Але в таких випадках нікого не виділяють.

— Що, усі зіграли здорово?

— Що ви... Я вже казав, що зіграли не найкращий свій матч. Частково винний в цьому суперник. Однак і проблем у нас достатньо. Якщо відверто, то ніяк не впіймаємо той тонус, в якому перебували наприкінці минулого сезону. Боротьбу за чемпіонство тепер практично програли.

— То, вважаєте, поїзд пішов?

— Шанси наші теоретичні. А я, знаєте, не теоретик, а практик. Не думаю, що «Таврія» завершальні матчі всі чисто програє, а ми все виграємо. Думаю, що і за друге місце в підгрупі доведеться поборотися.

— Чи готуватиметеся спеціально до європейського Кубка кубків?

— Так. Маємо спеціальний план. Його поєднали з підготовкою до другого національного чемпіонату, який стартуватиме в серпні. Частина гравців готуватиметься й у збірній України.

— До речі, цей колектив очолюєте ви?

— Ніби я...

...А під вікнами роздягальні чоловічий потужний хор співав величальної на честь перемоги улюбленого «Чорноморця». І ми від імені наших читачів вітаємо цей чудовий колектив і його наставників з великою перемогою!

Олександр БІЛИК,
Віктор БРАНИЦЬКИЙ,
спеціальні кореспонденти «Голосу України».

НА ЗНІМКАХ: перший в історії незалежної України володар Кубка з футболу — одеський «Чорноморець»; з почесним призом у руках капітан одеситів Віктор Гришко.

Фото Миколи БОЧКА.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:

Для довідок — 441-89-61 441-89-46

телефакс — 224-72-54

Відділ реклами — 441-89-44

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 419246.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311101.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Перша ліга

Перемога любить сміливих

Зараз, коли до фінішу чемпіонату рукою подати, основна увага фахівців і болільників прикута до матчів за участю лідерів. Мукачівський «Приладист», відірвавшись від переслідувачів, почуває себе більш-менш впевнено. На своєму полі лідер не залишив жодного шансу «Галичині», провівши по м'ячу в кожному таймі. Це зробили Глеба (18) та Решко (58) — 2:0.

«Верес» вдома з таким же рахунком переміг «Автомобіліста», але знайти шпаринку у захисті гостей йому вдалося лише у другій половині гри. Це Толмачов реалізував пенальті на 53-й хвилині, а потім відзначився Черних (79).

Нарешті, армійці Києва відсвяткували другу перемогу. На своєму полі вони подолали алчевську «Сталь» — 1:0. Гол наприкінці гри провів Мизенко (87). А київські динамівці примусили похвилюватися у Житомирі прихильників «Полісся», бо вже на 5-й хвилині Ванін відкрив рахунок. На 21-й Барановський випередив захисників і забив другий гол. Лише на 72-й хвилині Ігнатьєву вдалося відквитати один м'яч. Відчувши, що гру можна врятувати, господарі додали у русі і Кулденов на 81-й хвилині вирвав нічию — 2:2.

Центральними у другій підгрупі були зустрічі в Ужгороді та Білій Церкві. «Закарпаття» зуміло відстояти свої ворота у грі з «Металургом» — 0:0. А от «Кривбасу» у матчі з «Россю» не поталанило, хоча гості першими вразили ворота господарів (Мороз 22). На 40-й хвилині Майборода зрівняв рахунок. А на 75-хвилині арбітр І. Іщенко з Хмельницького, який добре впорався із складним суддівством, призначив пенальті у ворота «Кривбасу». Гайдук пробив влучно — 2:1.

Здавалося, що «Артанія» після нищівної поразки у Херсоні відіграється на дублерах «Чорноморця». Та лише на 47-й хвилині Силецький влучив у ворота одеситів, другий м'яч провів на 65-й хвилині Бруиджадзе — 2:0.

Заслуговують на похвалу футболісти павлоградського «Шахтаря», які сміливо зіграли в атаці на полі дублерів донецьких одноклубників. Свідченням цьому три «сухі» м'ячі, забиті Громовим (15), Трубниковим (42) та Петровим (72).

Результати решти матчів у першій підгрупі такі: «Поділля» — «Десна» — 0:0 «Поліграфтехніка» — «Чайка» — 1:0. У другій: «Вагонобудівник» — «Ворскла» — 0:1 «Скала» — «Азовець» — 2:0. Переконливо лідирує у першій підгрупі «Приладист» — 26 очок. У «Вересі» — 23 очка, «Десна» і «Поліграфтехніка» мають по 20 очок. У другій підгрупі попереду «Металург» — 28 очок, «Кривбас» має 26 очок «Закарпаття» — 23.

Перехідна ліга

БУДЕМО ВІТАТИ «ГАЗОВИК»?

Повідомляємо результати ігор одинадцятого туру. **Група «А»:** «Дністер» — «Лисоня» — 0:1. «Газовик» — «Промінь» — 2:1. «Явір» — «Електрон» — 1:0. «Зірка» — «Олімпік» — 6:2. **Група «Б»:** «Океан» — «Дружба» — 0:0. «Море» — «Титан» — 0:1. «Антрацит» — «Гірник» — 4:0. «Прометей» — «Бажановець» — 0:1.

Мабуть, жодна команда вже не складе конкуренції на короткій дистанції «Газовику», який має 16 очок. Порівняйте: у «Зірки» — 12 очок, «Дністра» та «Олімпіка» — по 11.

У групі «Б» становище дещо складніше. «Титан», який набрав 16 очок, ще можуть наздогнати «Бажановець» — 14 очок, «Дружба» — 13.

Матчі дванадцятого туру будуть зіграні 3 червня.

Сергій ЯРОСЛАВІВ.